Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2012

Kesä

Lehti

alueen ihmisistä ja uskon salaisuudesta

Marko Anttila

Kiikarissa

Otsikko

Laajasalon kirkolla kokoonnuttiin tänä kevään kolmesti luontoiltaan teemalla Salaperäinen saaristo. Näissä tilaisuuksissa everstiluutnantti evp., luontovalokuvaaja **Jarmo Nieminen** esitteli puolustusvoimien käytössä olleiden Helsingin edustan saarten lähes koskematonta luontoa. Yhteinen kokemus yleisön keskuudessa oli ihmetys siitä, kuinka luontoarvoiltaan niin ainutlaatuinen maailma alkaa aivan kotioveltamme.

Luontoillat nostattivat huolta linnakesaarten tulevaisuudesta. On mahdollista, että jo piankin saaret avautuvat sellaiselle ihmisen toiminnalle että luontoarvot menetetään. Päätöksiä ei ole vielä tehty, joten asioihin voidaan vaikuttaa.

Luonto kuiskii jostakin suuremmasta kuin pelkillä aisteillamme voimme havaita. Luonnossa voimme kokea pyhän koskettuksen. Vanhan kristinopin mukaan luonto herättää ihmisessä kaipauksen Jumalan puoleen. Luonto ja usko tukevat toisiaan.

Luterilaisella kirkolla on kolmen vuoden ajan yhteisenä painopisteenä Pyhä. Tavoitteena on rohkaista etsimään ja lähestymään pyhää. Katse halutaan suunnata kirkon uskoon, hengelliseen elämään ja pyhän kohtaamiseen. Toisaalta pyhä-teema ohjaa tarttumaan kristillisestä näkökulmasta aikamme ajankohtaisiin kysymyksiin, rauhan kaipuuseen, luomakunnasta huolehtimiseen ja ihmisten arvoon. Pyhään liittyy myös kutsu pysähtyä ja hiljentyä keskeisen äärellä.

Pyhä on läsnä luonnossa, ja nyt on aika ihmetellä sitä. Erityisellä tavalla Pyhä on kohdattavissa Jeesuksessa, Jumalan Pojassa. Ja juuri vietetyn helluntain sanoma on, että Pyhä Henki on Jumalan lahjana salaisesti myös meissä.

ps. Seurakunta on auki myös kesällä! Tervetuloa mukaan.

Virkistävää kesää

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja
kirkkoherra

Antonin Halas

Uuteen kappeliin mahtuu noin 60 ihmistä kerrallaan.

Sonórus -kuoro mukana Kampin kappelin avajaisissa

Kampin kappelin avajaisia vietetään Lasipalatsin aukiolla 31. toukokuuta. Piispa Irja Askola vihkii kauniin puukappelin käyttöön. Myös Roihuvuoren seurakunnan Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus on mukana avaamassa kappelia, joka sijaitsee aivan ydinkeskustan vilinän keskellä.

Narikkatorin laidalle kohonneeseen kappeliin kiinnittyy katse jo kaukaa. Sisältä kappeli näyttää upealta puuteokselta, jonka keskeisenä elementtinä on hiljaisuus.

Toiminnanjohtaja **Tarja Jallin** mukaan kappeli on tarkoitettu nimenomaan hiljentymisen ja kohtaamisen paikaksi. Sitä ei ole suunniteltu jumalanpalveluksia, ei häitä eikä kasteita ajatellen. Paikkojakin on rajoitetusti; soikeaan kappeliin mahtuu kerrallaan vain 60 ihmistä. Jallin mielestä kappeli on myös oiva paikka tavata sekä kirkon että kaupungin työntekijöitä. Sinne on palkattu kuusi työntekijää sosiaaliviraston puolelta ja toiset kuusi tulevat Helsingin seurakuntayhtymästä.

Antonin Halas

Kappelissa on tilaa noin 270 neliöä.

Rakennuksessa on käytetty taitavasti luonnonmateriaaleja: puuta, kiveä ja lasia. Tilaa kappelissa on kokonaisuudessaan 270 neliötä. Kirkkosalin lisäksi rakennus käsittää informaatioaulan sekä vastaanottotilan, jossa on mahdollista käydä kahdenkeskisiä keskusteluja työntekijöiden kanssa.

Runsaasti huomiota saanut kappeli on arkkitehtitoimisto K2S.n arkkitehtien **Kimmo Lintulan, Niko Sirolan** ja **Mikko Summasen** käsialaa. Palkintoja voittanut rakennus on yksi Helsinki Design –pääkaupunkivuoden kärkihankkeista.

Kappeli on avoinna yleisölle 1. kesäkuuta alkaen ja se pidetään avoinna päivittäin: arkisin klo 7–20 ja viikonloppuisin klo 10–18.

Juna puksuttaa Kamppiin

Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus aloittaa Kampin kappelin juhlallisuuden laululla klo 17.15 kappelin edustalla. Sonórus esittää Lasten kirkko soikoon –konsertin ohjelmistoa yhdessä Tapiolan lapsikuoron sekä Kannelmäen seurakunnan ja Pukinmäen kirkon lapsikuorojen kanssa. Kuoroja johtaa hiippakuntakanttori **Hanna Remes.**

Puolituntia kestävässä esityksessä puksuttaa Evankeliumijuna, jossa lauluja lauletaan niin hyvään, kuin pahaankin, oloon. Junan asemat kuuluttaa konduktööri **Jukka Holopainen.**

Marko Anttila

Roihuvuoren seurakunnan Sonorus-kuoro saa kunnian laulaa kappelin avajaisissa. Kuvassa kuorolainen Mirjami Kärkkäinen.

Kuorolaiset pukeutuvat monenkirjavasti iloisiin väreihin ja taitaapa muutamalla laulajalla olla

päässään kesäinen hattukin.

Mirjami Kärkkäinen on harjoitellut negrospirituaaleja Lapsi- ja nuorisokuoro Sonóruksen riveissä tammikuusta alkaen. Kappaleet ovat tulleet kevään aikana harjoiteltua hyvin.

– Varsinaista lempilaulua ei minulla oikeastaan ole, mutta ”Tähteni säteilee” on aika kiva. Siinä on myös helppo altto-ääni. Toinen on sitten ”Kun mä tunnen sydämessäin”, koska siinä on kivat pianolla soitetut välisoitot. Tykkään niistä, Mirjami kuvailee esitettäviä kappaleita.

Kampin uusi rakennus on Mirjamille tuttu näky:

– Todellakin olen nähnyt Kampin kappelin, menen melkein joka päivä siitä ohi. Mielestäni

se näyttää tynnyriltä.... Mutta on se loppujen lopuksi aika hieno.

Johanna Luumi

Kiikari 2012
Roihuvuoren seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri Johanna Luumi
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen,
Marko Anttila (nuoret),
Arja Vaulas (Laajasalon aluetyö),
Riitta-Leena Sihvola (Roihuvuoren aluetyö), Päivi Meriläinen (lapset)

Ilmoitusmarkkinointi
Minna Zilliacus
020 754 2361
040 774 7777
minna.zilliacus@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

Kirkko Helsingissä
Roihuvuoren seurakunta

Paino: Esan Lehtipaino Oy, Lahti

Jakelu: Itella posti oy

Seuraava Kiikari ilmestyy 6.9.2012

Piispa Irja Askola arvostaa arkea ja avoimuutta

Luontevaan elämänrytmiin ja vuoropuheluun asettuminen merkitsee Irja Askolalle niin toisten ihmisten kuin itsensäkin kohtaamista, keskustelua luomakunnan ja Jumalan kanssa.

Askolan teksteissä elämä jäsentyy arjen ja pyhän vuorottelun kautta. Rytmi on ihmiselle tarpeen, sillä ihminen on jo olemukseltaan rytmikäs, mikä näkyy Askolan mukaan kaikissa kulttuureissa.

– Arjen rytmi on jokaisella omanlaisensa. Itselleni on tärkeää arvostaa arkea ja nähdä tavallisuudessa merkitystä. Arjen juhlatuokio voi olla pieni oivallus siitä, kuinka paljon hyvää ja kaunista sittenkin on olemassa, Askola toteaa. Pyhäkin hipaisee piispan mukaan arkea.

– Arjen kulkuun voi rakentaa myös pieniä, sisäisiä suvantoja: metrossa voi kenenkään huomaamatta piipahtaa ”rukouksen sillalla” tai lähettää tekstarin hänelle, jota unohti kiireessä kiittää.

Kirkkovuoden Irja Askola näkee paitsi elämän rytmittäjänä myös kutsuna yhteyteen. Kirkkovuosi on kaikenlaisten ihmisten vuosi. Kirkkovuoden kulussa saa kohdata koko ihmiselämän kirjon: syntymän ja kuoleman, epätoivon ja uuden alun, pelon ja luottamuksen. Kirkkovuoden kierrosta ja sen henkilögalleriasta voi etsiä itsensä ja oman paikkansa. Seurakunta on siltojen rakentaja arjen ja juhlan välille, eri sukupolvien välille, erilaisten ihmisryhmien välille.

Tilaa kohtaamiselle

Aito kohtaaminen tapahtuu Irja Askolan mukaan samalta tasolta.

– Vuoropuhelussa unohdetaan komentaminen ja päällepäsmäröinti. Silloin toteutuu sydämellinen uteliaisuus siitä toisesta, joka on erilainen kuin minä. Vuoropuhelussa suostuu myös yllätyksiin: valmista käsikirjoitusta ei ole eikä lopputulosta voi etukäteen tietää, Askola kuvailee.

Sysäys vuoropuheluun nousee itsestään Luojasta: Jumala on jatkuvassa vuoropuhelussa ihmisten ja luomakunnan kanssa. Myös Jeesuksen tapa kohdella ihmisiä ja antautua heidän kanssaan keskusteluun antaa kiinnostavia vinkkejä vuoropuhelun voimasta.

Vuoropuheluun kuuluu piispan mukaan myös vaikeiden asioiden kohtaaminen toista arvostaen. Erilaisuuden ymmärtäminen on tarpeen erityisesti kirkollisessa keskustelussa, jossa on monenlaisia näkemyksiä.

– Herätysliikkeet ovat osa kirkkoamme ja ne toimivat monissa paikallisseurakunnissa aktiivisesti ja vastuuta kantaen. Myös kipupisteitä on kohdattu, mikä on luonnollista ihmisten välisessä kanssakäymisessä. Kannatan avointa keskustelua ja avaraa kirkkoa, jossa erilaiset ihmiset voivat kohdata toisensa ja hyväksyä erilaisuutensa saman kirkon jäseninä ja saman Jumalan rakastamina.

Rohkaisija ja tukija

Yhteiselämään tarvitaan myös johtajia. Piispan tehtävä suhteessa paikallisseurakuntiin on Askolan mielestä olla rohkaisija ja tukija, joka tarvittaessa osallistuu yhteisten ongelmien ratkaisuun.

– Piispa on myös se, joka verkostoissaan ja yhteiskuntasuhteita hoitaessaan voi tuoda seurakuntien asiantuntemusta ja työn merkityksellisyyttä päättäjien tietoon. Yhtä lailla kuin seurakunnat tarvitsevat piispaa, piispa tarvitsee seurakuntia.

– Minua koskettaa se, että sunnuntaisin hiippakunnan piispan puolesta rukoillaan. Se on näkymätön side minun ja seurakuntien välillä.

Kirkon ja yksittäisen kristityn tehtäväksi Askola näkee armon tuomisen heikkouteen. Siihen tarvitaan herkkyyden ja vahvuuden rinnakkaisuutta.

– Herkkyys on vahvuuden edellytys. Kirkon on oltava herkkä ihmisten haavoille ja keskeneräisyydelle, jotta se voi tuoda niiden keskelle armon. Tämä viesti voimaannuttaa niin yksilön kuin yhteisömme. Vahvuus ja herkkyys ovat sisäkkäin kirkon identiteetissä ja tehtävässä, Askola painottaa.

– Kristityn identiteetti on kutsu toteuttaa armoa ja oikeudenmukaisuutta omassa elämänpiirissään ja omalla tavallaan. Jotta voisi toteuttaa kutsumustaan, on kiinnostuttava kaikesta siitä, mikä on totta ja todellista ja samalla viipyiltävä Jumalan lähellä.

Jo joutui armas aika

Piispa ja runoilija Irja Askola tunnistaa yhteyden runojen ja rukouksen kielen välillä.

– Uskon kuvausta on runsaasti olemassa runokielisenä. Raamatun psalmit, virret ja hengelliset laulut, jotkut kirkkoisien vanhat tekstit – kaikista niistä löytää runoa. Runo on tunnekieltä ja tarjoutuu avuksi myös silloin, kun on kuvattava jotakin, jota ei voi typistää tilastoksi tai kahlita julkilausumaksi. Runo jättää tilaa. Hyvään runoon voi kävellä sisään ja antaa sanojen kantaa. Siksi runon kieli lähenee myös rukouksen kieltä.

– Suvivirsi nostaa monenlaisia tunteita pintaan. Kesä on joillekin unelma, toisille ongelma. Toiveet ja todellisuus eivät aina kohtaa. Kunpa olisimme armollisia itsellemme ja toisillemme. Muistaisimme, että kaikenlaisissa kesäpäivissä Jumala on läsnä, siunaten. Hänelle kelpaamme sirpaleittenkin keskellä. Kesää ei tarvitse suorittaa. Säästä tai suunnitelmista riippumatta, armon aurinko paistaa.

Hanna-Kaisa Hartala

Marko Anttila

Piispa Irja Askola: Kaikenlaisissa kesäpäivissä Jumala on läsnä, siunaten. Hänelle kelpaamme sirpaleittenkin keskellä.

Marko Anttila

"Piispa Irja Askolan vierailu Roihuvuoren seurakunnassa alkoi yhteisellä lounaalla Laajarannan huvilalla. Lounastapaamiseen oli kutsuttu joukko seurakunnan yhteistyötahojen ja eri alueitten edustajia. Keskustelu polveili lasten ja nuorten tilanteesta erilaisiin diakonisiin haasteisiin, seurakunnan alueen väestön moni-ilmeisyyteen ja eri tahojen toiveisiin lisääntyvästä yhteistyöstä seurakunnan kanssa. Loppusanoissaan piispa Irja Askola kertoi kuulleensa puheenvuoroissa paljon iloista ylpeyttä omasta työstä, yhteisön ja yhteisöllisyyden arvostamista ja toivoa tulevaisuuden suhteen."

Anja Nurminen, kappalainen

”Iltapäivällä oli vuorossa piispan ja työntekijöiden tapaaminen. Esittäydyimme piispan ehdotuksesta niin, että jokainen esitteli yhden työtoverinsa, samalla kertoen muutamia hyviä asioita tästä työtoveristaan. Sen jälkeen piispa haastoi meitä pohtimaan niitä asioita, jotka auttavat meitä jaksamaan työssämme. Pohdimme myös mitä asioita toivoisimme olevan vähemmän työssämme, ja minkälaisia asioita enemmän. Monia tärkeitä sanoja ja asioita nousi esiin. Toivottavasti sanat eivät jääneet vain ilmaan leijumaan, vaan niin esimiehet kuin jokainen meistä työntekijöistäkin tarttuu niihin, ja yhdessä voimme rakentaa parempaa seurakuntaa ja työyhteisöä.”

Marja Alftan, pastori

”Illalla piispa tapasi seurakuntaneuvoston väkeä. Piispa Irja Askola loi välittömän tunnelman keskustelutilaisuudelle, jossa seurakuntaneuvoston jäsenet sekä esittelivät itsensä, että kertoivat seurakunnassamme vireillä olevista asioista. Esille nousivat niin seurakunnan aktiivinen kuuskymppisten toiminta kuin Kruunuvuorenrannan tuomat haasteet. Samoin luottamusihmiset pohtivat, kuinka seurakuntamme messuja tulisi jatkossa kehittää. Ilta päättyi piispan tarkkakatseiseen yhteenvetoon päivän keskusteluista ja niistä positiivista tunnelmista, joita vierailu oli piispassa herättänyt.”

Johanna Luumi, tiedottaja

Hanna-Kaisa Hartala

Luomakunnan sunnuntai 24.6. Laajarannassa

Luojan ihmeellinen luomistyö on vahvasti näkyvillä kesäisessä luonnossa. Luomakunnan sunnuntain teemoina ovat luominen, ihmisen vastuu ja kiitos. Roihuvuoren seurakunnassa haluamme tänä vuonna viettää tuota tärkeää sunnuntaita avoimen taivaan alla.

Luomakunnan sunnuntain jumalanpalvelusta vietetään 24. kesäkuuta Laajarannassa, jossa saamme olla ulkoilmassa kauniin luonnon keskellä ja nauttia meren liplatuksesta. Lämpimästi tervetuloa!

Luomakunnan sunnuntain sanajumalapalvelus
su 24.6. klo 12 Laajaranta, Humalniementie 15
ei ehtoollista.
Huom! Roihuvuoren ja Laajasalon kirkoissa ei vietetä 24.6. messua.

Papin tärkein tehtävä on ihmisten kohtaaminen

Ulkoilu ja kulttuuri ovat Roihuvuoren uuden aluekappalaisen Anja Nurmisen rakkaita harrastuksia. Helsingin kulttuuritarjonta on runsaampaa kuin Myrskylän, joten se voisi olla yksi syy Anjan päätökseen jättää Myrskylän kirkkoherruus ja siirtyä Roihuvuoren seurakunnan kappalaiseksi.

Marko Anttila

– Roihuvuoren seurakunnassa on paljon erilaista, aktiivista toimintaa ja runsaasti vapaaehtoisia, kuvailee kappalainen Arja Nurminen uutta työympäristöään.

– Koen olevani enemmän kaupunkiihminen ja viihdyn isossa työyhteisössä, pohtii **Anja**. Pienessä, yhden papin seurakunnassa oli toisaalta helppoa lähestyä ihmisiä ja etsiä yhteistyömahdollisuuksia. Tätä oppia Anja aikoo soveltaa uusissa, isommissa ympyröissä.

Pakistanin ja Myrskylän kautta Roihuvuoreen

Lähetystyö oli kristillisessä kodissa kasvaneen Anjan haave jo rippikoulussa. Teologian opiskelu varmisti haaveen toteutumisen, naisiahan ei vielä siihen aikaan vihitty papeiksi. Vuodet 1989–96 Anja viettikin pohjoisessa Pakistanissa Peshawarin kaupungissa lähellä Afganistanin rajaa, ensin pyhäkoulu-, sitten naistyössä ja lopuksi Raamattu-kirjeopiston rehtorina.

– Se oli jakso, joka muutti ratkaisevasti ajatteluani ja vaikuttaa edelleen voimakkaasti elämääni, kertoo Anja.

Totta, monikulttuuristen perheiden tukeminen ja maahanmuuttajien asema kirkossa vilahtelevat tavan takaa Anjan puheessa.

Ensivaikutelmat Roihuvuoren seurakunnasta?

– Paljon erilaista, aktiivista toimintaa ja runsaasti vapaaehtoisia, kuvailee uusi kappalainen ilahtuneena ensivaikutelmiaan viikon työkokemuksen pohjalta.

Anjan vastuulla on Roihuvuoren, Marjaniemen ja Tammisalon aluetyö yhdessä helmikuussa aloittaneen **Marja Alftanin** ja reilun vuoden työskennelleen **Riitta-Leena Sihvolan** kanssa. Tiimi on siis varsin nuori.

Mihin aiot tarttua ensimmäiseksi?

– Aivan ensiksi haluan päästä sisälle täkäläiseen jumalanpalveluselämään ja sitä kautta koko toimintaan. Haluan vahvistaa sellaista jumalanpalveluselämää, johon ihmisten on helppo tulla. Kaikki toimintamme on ihmisiä, ei työntekijöitä varten.

Toiminnan vakiinnuttamisen monien muutosten jälkeen Anja näkee tärkeänä.

Pitkällä tähtäimellä verkon ja netin hyödyntäminen kiinnostaa Anjaa. Hän pohtii erityisesti, onko ympärillä ihmisryhmiä, jotka jäävät nykytoiminnassa pimentoon. Mitkä ovat ne väylät ja kanavat kohdata ne ihmiset, jotka eivät tule kirkkoon?

Mikä on antoisinta papin työssä?

Antoisinta papin työssä on Anjan mielestä ihmisten kohtaaminen.

– Olen aina ollut kiinnostunut ihmisistä, siksi papin työ tuntuu omalta. Tärkeintä on viedä evankeliumia eteenpäin, tapoja voi olla monia, toimintaympäristöt voivat vaihtua. Esimerkiksi maahanmuuttajanaiset osallistuvat mielellään erilaisiin ”käden töihin”. Yhdessäolo on luontevaa, samalla voi kokea pyhyyttä, pitää hauskaa ja virkistyä, vaikka ei osaisikaan kieltä.

Laajasalon kirkon +/- kuusikymppisten monipuolisen toiminnan Anja näkee myös seurakuntamme vahvuutena. Kirkossa tulee olla matala kynnys ihmisten osallistumiselle. Työikäisten ja nuorten aikuisten mukaan saamisen Anja kokee erityisenä haasteena.

Hallintotehtävät kiinnostavat myös. Tällä haavaa Anja on pappisasessorina tuomiokapitulissa ja myös piispainkokouksen jäsen.

– Uskon saavani virikkeitä omaan seurakuntatyöhöni näistä luottamustehtävistä, kertoo Anja.

Mitä odotat meiltä seurakuntalaisilta?

– Toivon, että ihmiset rohkaistuisivat kertomaan toiveistaan ja tarjoutuisivat tekemään jotain yhdessä.

Rakkain psalmisi?

– Psalmi 42:2–3: Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa, niin minä kaipaan sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.

Päivi Karimaa

Yhteisöllisyys on roihuvuorelaisten voimavara

Otto-Ville Mikkelä ihastui Roihuvuoren 50-lukulaisuuteen ja merenläheisyyteen auttaessaan ystävänsä muutossa ja muutti perheineen pian perässä. Vuodesta 2003 Roihuvuoressa asunut Mikkelä tunnetaan Roihuvuori-aktiivina, joka innostuu ja innostaa yhteiseen toimintaan.

– Aktiivisuuteni sai alkunsa, kun vedin kurssia Helsingin historiasta ja pistin oppilaat kirjoittamaan eri alueista. Huomasin, ettei Roihuvuoresta ollut kirjoitettu mitään ja aloin tehdä artikkelia Wikipediaan. Projekti jäi päälle ja muutkin ovat jo tekstiä täydentäneet, **Mikkelä** kertoo.

Samaan tapaan omalla painollaan on syntynyt myös Roihuvuoren yhteisöllisyys.

– Täällä on ollut monta eri porukkaa kuten Tuhkimo-puiston aktiivit ja Kyläkahvilan aktiivit, jotka ovat pikkuhiljaa tutustuneet toisiinsa. Ihmiset myös muuttavat alueen sisällä ja verkostoituvat samalla.

Yhteisöllisyys ei Mikkelän mukaan ole ajan ilmiö joka paikassa.

- Roihuvuoren sosioekonominen rakenne on sen tyyppinen, että yhteisöllisyyttä syntyy. Toimintaan tarvitaan innostuneita ihmisiä, joita Roihuvuoressa on monenlaisia.

Esimerkiksi Roihuvuoripäivästä kyläjuhliksi kasvanutta tapahtumaa järjestää aktiivisesti 35 roihuvuorelaista, mutta juhlien aikaansaamiseksi tarvitaan lopulta satojen vapaaehtoisten työpanos – myös lasten, jotka taiteilevat katuliiduilla jalkakäytäville.

– Palkallisia työntekijöitä ovat vain kahdesti vuodessa ilmestyvän kylälehden taittaja ja japanilaistyylisen puutarhan äänimies, muuten tapahtumia pyöritetään vapaaehtoisvoimin, Mikkelä toteaa.

– Roihuvuoren valinta vuoden 2010 kaupunginosaksi onkin osallistuvien ihmisten ansiota. Kun ihmiset huomaavat saavansa ideoilleen tukea, niitä syntyy lisää.

Aktiivinen kyläyhteisö

Roihuvuoren seurakunta on luonteva osa kyläyhteisöä, sillä suntio **Pekka Keränen** on Roihuvuoriseuran johtokunnan jäsen.

– Näin voimme käyttää yhteistä kalustoa seuran ja seurakunnan jutuissa, Mikkelä kertoo ja jatkaa

– Lisäksi kanttori **Hannele Filppula** osallistuu aktiivisesti kyläjuhliin: Cantiamo-kuoro laulaa japanilaistyylisessä puutarhassa ja kirkkosalissa on musiikillista ohjelmaa.

Juuri nyt Roihuvuori-aktiivien suuri hanke on kahden purkuun tuomitun hirsitalon siirtäminen kylätaloksi Tuhkimo-puistoon.

– Rahoitusta haetaan RAY:ltä ja säätiöiltä, mutta huomattava osa on hankittava muita kanavia pitkin ja siksi olemme saaneet keräysluvan. Tarkoitus on tehdä kylätalosta kaikille avoin paikka, jossa on leikkipuiston tarvitsemien tilojen lisäksi mm. juhla- ja kokoustiloja sekä määräajoiksi vuokrattavia projektitiloja, Mikkelä kuvailee.

Roihuvuori-aktiivisuus on huomattu myös valtakunnallisella tasolla: Mikkelälle myönnettiin vuonna 2011 oikeusministeriön demokratiapalkinto vapaaehtoistyöstä. Uusille tai vanhoille roihuvuorelaisille, jotka haluavat mukaan toimintaan, Mikkelä antaa vinkin:

– Menkää mukaan, kun taloyhtiöiden pihalla grillataan ja seuratkaa Roihuvuori-seuran sivua facebookissa. Lapsiperheiden kannattaa myös käydä Tuhkimo-puistossa ja liittyä facebookissa Roihuvuoren äidit ja isät -ryhmään.

Hanna-Kaisa Hartala

Marko Anttila

– Toimintaan tarvitaan innostuneita ihmisiä, joita roihuvuoressa on monenlaisia, kiittää Roihuvuori-aktivisti Otto-Ville Mikkelä.

Roihuvuori

Tuhat kilometriä Santiagoon – vaellus on kuin elämä pienoiskoossa

Tero Tuohinmaa

Miltä kuulostaa tuhannen kilometrin kävely halki Espanjan? Paitsi liikunnallinen haaste, se on tuhti annos kulttuuria ja historiaa. Maalaiskylien arkea ja pääsiäisen ajan kokemista pienissä seurakunnissa - varsinainen Espanjan tehokurssi. Se on myös luottamusta Jumalan huolenpitoon, yhteyttä vaeltajien kesken ja paikallisten kristittyjen kanssa.

Apostoli Jaakob on Espanjan suojeluspyhimys. Perimätieto ja historiankirjoitus todistavat, että Jakob, Sebedeuksen poika ja evankelista Johanneksen veli, on todellakin vaikuttanut Espanjassa. Ensin Jakob evankelioi Sevillan seudulla ja Andalusiassa ja myöhemmin Pohjois-Espanjassa, Galiciassa. Hänen oletetulle hautapaikalleen on sittemmin rakennettu Santiagon katedraali, joka on 1000-luvulta lähtien ollut suosittu pyhiinvaelluskohde.

Haaveena Via de la Plata

Tunnetuin vaellusreitti on Pohjois-Espanjan halki kulkeva reitti, jonka kuljin yhdeksän vuotta sitten. Tuolla reitillä kuulin ensimmäisen kerran Via de la Platasta, noin tuhannen kilometrin reitistä, jota taivalletaan etelän Sevillasta kohti Santiagoa. Siitä alkaen haaveenani on ollut kävellä jonain päivänä tuo tie kerralla alusta loppuun. Vuorotteluvapaalla tähän tarjoutui vihdoin mahdollisuus.

Maaliskuun alussa seisoin sitten Sevillassa Guadalquivir-joen rannalla valmiina matkaan. Tuhat kilometriä edessäni tuntui lähes mahdottomalta. Vierelläni seisoi eräs norjalainen vaeltaja niin ikään vuorotteluvapaalla oleva – **Mari** – joka totesi, että pitkäkin matka alkaa yhdellä askeleella. Näillä sanoilla lähdimme matkaan.

Matkakumppanina minulla oli myös aikaisemmilta vaelluksiltani tuttu sveitsiläinen **Sirkka**. Aiempien retkiemme kokemuksella lähdimme liikkeelle hyvin rauhallisesti, kävelimme aluksi vain lyhyitä päivämatkoja ja totutimme jalkamme kävelyrytmiin. Tiesimme myös, että jos rinkka on pakattu oikein ja säädöt ovat kohdallaan, painavakin rinkka kulkee selässä yllättävän kevyesti.

Yhteiset jakamisen hetket

Pyrimme pitämään päivämatkat alle 30 kilometrissä. Ensimmäinen sen ylittävä, 35 kilometrin päiväetappi, tuli täyteen 11. kävelypäivän kohdalla. Tuolloin saavuimme Casa de la Misericordia eli Armon talo -nimiseen yhteisöön, jossa toimitetaan päivittäin Vaeltajan messu. Messun päätteeksi kaikki vaeltajat kutsutaan eteen siunattaviksi. Tuona iltana meitä oli paikalla 12.

Tuntui ihmeelliseltä seisoa siinä, ventovieraiden keskellä ja kuitenkin niin kuin omiensa joukossa, ja olla liikkeellä niin monien siunausten ja rukousten saattelemana. Omasta puolestamme lupasimme Santiagoon päästyämme muistaa rukouksin tätä yhteisöä, joka tekee merkittävää työtä työttömien ja vammaisten parissa. Messun jälkeen siirryimme yhteiseen ruokapöytään. Nämä yhteiset jakamisen hetket olivat vaelluksen suola.

Huikea matkamme jatkui halki Andalusian, Extremaduran, Castilla y Leonin ja Galician maakuntien: viinitarhoja ja oliivipuulehtoja riitti silmin kantamattomiin. Näimme tammimetsiä, eukalyptuspuita ja rinteillä vapaana vaeltavaa karjaa sekä kattohaikaroita. Kuljimme halki tuulipuistojen ja aurinkokenno-alueiden ja läpi pikkukylien. Ihastelimme kauniita tuhatvuotisia kirkkoja ja tapasimme valtavan ystävällisiä ihmisiä. Tämän roomalaisten rakentaman tien varrella, oli myös lukuisia maailman kulttuurihistoriallisesti merkittäviä kohteita.

Mutkaton yhteiselo

Via de la Plataa pitkin on jo vuosisatojen ajan vaellettu Santiagoon. Reitin varrelle on syntynyt vaeltajien majaverkosto, joka on tarkoitettu pitkän matkan kävelijöille ja pyöräilijöille. Edulliset majat ovat kunnan, seurakunnan tai jonkin muun yhteisön ylläpitämiä ja ne hoidetaan täysin vapaaehtoisvoimin. Yhteismajoitukset ovat varsin vaatimattomia, mutta aina niistä vaeltaja löytää vähintään petipaikan ja jonkinlaisen suihkun. Majat ovat kuitenkin aina siistejä ja niissä on ystävällinen vastaanotto. Vaeltajina emme vaadi palveluja, vaan kiitämme kaikesta osaksemme tulevasta vieraanvaraisuudesta.

Koska kaikki majoja käyttävät henkilöt ovat pitkän matkan kulkijoita, majoilla on aivan omanlaisensa tunnelma. Vaeltajien kesken syntyy nopeasti voimakas yhteisöllisyyden tuntu: olemme samalla matkalla ja meillä on samat tarpeet. Kaikki myös noudattavat yhteisiä sääntöjä: kukaan ei rymistele sisään iltakymmenen jälkeen ja aamukahdeksaan mennessä kaikki ovat pakanneet reppunsa, siivonneet jälkensä ja lähteneet matkaan.

Yhteiselo kaikenikäisten ja erimaalaisten vaeltajien kesken on mutkatonta. Siinä kysellään toisten jalkojen vointia, vinkataan muille ruokapaikasta, kokkaillaan ja syödään yhdessä ja pyykkiä pestään vuoronperään. Joidenkin vaeltajien kanssa kuljimme yli 200 kilometrin matkan yöpyen aina samoilla majoilla, toisia näimme vain kerran.

Eräiden amerikkalaisten vaeltajien kanssa kuljimme alkumatkasta muutaman päivän yhtä matkaa, sitten he hävisivät jonnekin – kunnes ilmestyivät taas 500 kilometrin jälkeen samalle majalle. Tuntui kuin olisi tavannut vanhat, hyvät ystävät!

Vaeltajan passiin saadaan leima jokaisesta majapaikasta, missä olen yöpynyt – tämä todistaa matkan taittuneen kävellen.

Santigo 21

Viikkojen vaelluksen jälkeen, huhtikuun puolivälissä, tuntui uskomattomalta nähdä tienviitta: Santiago 21. Kohta ollaan perillä! Loppuun asti matka jatkui alkukesän vihreillä rinteillä, jossa omenapuut kukkivat ja takapihojen kanat kaakattivat. Äkkiä yhden kumpareen takaa avautui kerralla silmien eteen Santiagon kaupunki, katedraalin komeat tornit olivat vain kilometrin päässä. Pysähdyin hetkeksi. Olo oli aivan epätodellinen: tuhannen kilometrin vaellus, onko se nyt oikeasti takanapäin? Nytkö ollaan perillä? Minne huomenna kävellään?

Santiagossa, vaeltajien toimistosta, sain Compostelan, latinankielisen dokumentin siitä, että vaellus on suoritettu. Niitä on reitin taivaltaneille annettu jo 1400-luvulta alkaen. Seuraavana päivänä kävin katedraalissa vaeltajien kiitosmessussa. Siellä näin katedraalin kuuluisan kiitossuitsutuksen: siinä valtavan kokoinen suitsutusastia, el botafumeiro, heilui katedraalin poikittaislaivan päästä päähän: suitsutussavu levisi koko kirkkoon kiitoksen merkiksi ja matka sai kerrassaan upean päätöksen.

Maarit Mäenpää
Kamarikuoro Cantiamon
laulaja

ps. Kiitos Roihuvuoren seurakuntalaisille esirukouksista ja erityisesti Cantiamo-kuorolaisille mukana elämisestä!

Kuukausi vaelluksesta sujui auringonpaisteessa, ja vasta 700 kilometrin jälkeen, Galician rajalla sää muuttui räntäsateiseksi. Koko reitti oli kohtalaisen tasaista tai lievästi kumpuilevaa maastoa n. 600–700 metrin korkeudessa, ja vasta pohjoisessa oli vuoristo-osuus. Reitin korkeimmat kohdat olivat n. 1260 metrissä ja noita solia ylittäessämme maassa oli 20 cm lunta.

Onko lapsella tilaa seurakunnassa?

Lapsiasiamies Roihuvuoren seurakuntaan

Roihuvuoren seurakunnan luottamusihmiset – seurakuntaneuvoston jäsenet – ottivat heille heitetyn haasteen vastaan: Roihuvuoren seurakunta saa oma lapsiasiamiehen. Lasten ”asianajaja” on tähän mennessä valittu jo 90 seurakuntaan. Roihuvuoressa hankkeen puuhanaisiksi valjastettiin lapsityön tiiminvetäjä Päivi Meriläinen sekä seurakuntaneuvoston jäsen Kecia Salmenkari.

Terhi-Anneli Koivisto

– Lapsiasiamies ajaa lapsen etua. Hän voi vaikuttaa oman seurakunnan sisäisiin ratkaisuihin, mutta suurena joukkona lapsiasiamiehet voivat vaikuttaa yhteiskunnallisesti lapsen asemaan, **Kecia** ja **Päivi** toteavat.

Kuka sitten voi olla lapsiasiamies?

– Lapsiasiamies voi mielestäni olla kuka tahansa meistä, joka haluaa kuulla ja ottaa lapsen huomioon, puuhanaiset uskovat.

– Samalla on muistettava huomioida koko perhettä, vaikka puhummekin tässä lapsista ja nuorista.

Päivi ja Kecia arvelevat, että seurakunnassa voitaisiin suvaita lapsia ja nuoria paremmin. Heidät otettaisiin mukaan yhteisiin tapahtumiin ja he olisivat aina samanarvoisia kuin kaikki muutkin ikäryhmät.

– Käytännön ratkaisuissa parhaita keksijöitä ovat lapset itse. Lapsille voitaisiin vaikka järjestää kysely ”mitä kivaa minun kirkossani on tai voisi olla”, Kecia ideoi.

Kirkko lasta varten

Kirkon Lapsiasiamies -hanke alkoi vuonna 2009 kirkkohallituksen toimesta. Tavoite oli edistää lapsen hyvinvointia, tyttöjen ja poikien oikeuksia kirkossa. Lapsen asema haluttiin huomioida kirkon kaikessa toiminnasta: niin kirkon hallinnossa kuin ruohonjuuritasolla. Lasten ja nuorten näkemykset tulisi ottaa huomioon myös kirkon päätöksenteossa.

Seurakuntien Lapsityön Keskus, Poikien ja Tyttöjen Keskus, Nuorten Keskus ja Suomen Lähetysseuran nuorisotyö tarjosivat työkaluna kolmevuotista Näyn ja Kuulun-hanketta, joka on yhteistyöhanke Kasvatus ja nuorisotyön ja Kirkon ruotsinkielisen työn keskuksen kanssa. Hankkeen ajatukseen sisältyi, että seurakunnista nimettäisiin lapsiasiahenkilö/t, joka tai jotka vievät hanketta painokkaasti eteenpäin.

Roihuvuoren seurakunnan lapsiasiamies tullaan valitsemaan vuoden 2012 aikana.

Samoin lapsityöntekijät osaavat vastata kysymykseen, mikä olisi seurakunnan toiminnan kehittämisessä tärkeää lapsen näkökulmasta.

Kecian ja Päivin mielestä on tärkeää kysyä, onko lapsella tilaa meidän seurakunnassamme, vai onko lapsi vain hajuton, äänetön ja näkymätön.

– Lapsi pitää tunnustaa tasavertaiseksi seurakuntalaiseksi jo tänään. Puhumme usein lapsista tulevina seurakuntalaisina, mutta lapsikeskeisessä toimintakulttuurissa tunnustamme lapsen jo tänään, ei vasta huomenna.

Lasta kuunnellen

Päivi on kahden ja puolen vuoden ajan vastannut Roihuvuoren seurakunnan päiväkerho- ja iltapäiväkerhotyöstä. Tiiminvetäjänä Päivi toteuttaa kuuntelevaa ja osallistuvaa otetta muiden lapsityöntekijöiden kanssa: niin lapsia kuin perheitä kuunnellaan kokonaisuutena.

– Pyrimme pitämään lapsityön toiminnan mahdollisimman laajana ja laadukkaana. Tämä työ pitää sisällään myös yhteistyön alueen päiväkotien kanssa, Päivi kuvailee.

Kecia on työskennellyt aiemmin lapsityöstä vastaavana toisessa helsinkiläisessä seurakunnassa. Tällä hetkellä hän opiskelee saadakseen diakonin pätevyyden ja on aktiivisesti mukana kotiseurakunnan toiminnassa. Hän on sitoutunut edistämään lasten etua niin seurakuntaneuvostossa kuin valtuustossakin päätöksiä tehdessään.

Marko Anttila

Kecia Salmenkari on seurakuntaneuvoston jäsen, joka ajaa lasten asiaa.

– Tarkoitus ei ole tarkastella asiaa vain toiminnan näkökulmasta vaan suuremmassa mittakaavassa, Kecia painottaa.

Kecialla on itsellään neljä lasta sekä kuusi kummilasta. Hän on aina työskennellyt mielellään juuri lasten ja nuorten parissa, joten lapset ovat hänen sydäntään lähellä.

– Lapset eivät aina itse osaa pitää puoliaan epäoikeudenmukaisuutta ja väärinkohtelua vastaan, he tarvitsevat apua äänensä kuuluville saamiseksi. Seurakunnan työntekijöillä, vapaaehtoisilla ja luottamushenkilöillä on mielestäni velvollisuus viedä eteenpäin Jeesuksen viestiä siitä, että lapset ovat tärkeitä.

Kiikari

Turvalaulut tuomisina totuusmatkalta

Virpi Kuljansuu

Laulaja-lauluntekijä Jukka Salminen: Huomasin, että minulla on heikkouteni, josta voinkin jakaa muille.

”Olen särkynyt saviruukku. Pala palalta murtui pois. Vain ihmettelin ja itkin. En millään murtunut ois”. Jukka Salminen sai 70-luvun lopulla kuorotutultaan, Liisa Pukkilalta, runon ja sävelsi sen klassikoksi. Puhutteleva Saviruukku-kappale on useimmille tuttu, mutta entä sen kauniin melodian säveltäjä?

– Ennen sitä luuli tietävänsä, nyt tietää luulevansa, filosofoi pitkän tien ihmisenä ja esiintyvänä taiteilijana kulkenut Jukka Salminen.

Hän on tänä päivänä kiitollinen ja nöyrä elämän lahjan edessä. Aina ei ole ollut niin, vaan takavuosina hän koki ristiriitaa ja riittämättömyyttä elämänsä rooleissa. Jo yli kolmekymmentä vuotta kestänyt laulaja-lauluntekijä urakin alkoi sattumien summana miehellä, josta oli hyvää vauhtia tulossa opettaja.

– Kaipauksesta minun lauluni ovat syntyneet.

Esikoiskirjailijan ensilevyt retroiässä

– Minussa on puolet karjalaista; kun alan puhua, se ei lopu, nauraa Salminen.

Puhuttavaa riittääkin hänen tuotannostaan, sillä musiikkia aikuisille ja erityisesti lapsille on vuosikymmenien varrella ilmestynyt kunnioitettava määrä. Tällä hetkellä lasten musiikin julkaisu on retrovaiheessa, vanhoja levyjä julkaistaan uudelleen. Liian suuret hampaat -levy löytää jälleen uudet kuulijansa. Aikuisille sen sijaan on tekeillä kaksikin uutta levyä, joista ensimmäinen ilmestyy kesällä nimellä ”Hiljaisuuteen vie – Pyhiinvaeltajan lauluja”. Levylle tulee pohtivia, kyseleviä sekä armoa ja uskallusta täynnä olevia lauluja.

– Minusta on tulossa myös ensimmäistä kertaa kirjailija. Kesällä ilmestyy kirja pyhiinvaellusmatkastani, jonka tein Espanjassa, innostuu Salminen.

Kirjan työnimi on ollut ” Pohjolan poika pyhillä poluilla”. Siinä Salminen haluaa välittää lukijoille kokemuksensa, sekä ulkoisen että sisäisen matkansa. Kirja on kuin matka; syvyyttä, iloa, kohtaamisia ja elämää täynnä.

Suomea Salminen kiertää esittäen lapsiyleisölle musiikkitarinoitaan, joista Roihuvuoressa ja Laajasalossa nähty Zooppera on kautta aikojen suosituin. Zooppera on Salmisen omaa tuotantoa, ja jokaisesta esityksestä menee osa tuotosta Suomen Lähetysseuran kautta lähetystyöhön.

Aikuisyleisölle Salmisella on uusi neljän miehen orkesteri nimeltään ”Tämä Hetki”, joka on juuri alkanut keikkailla.

– Kutsun konserttejamme tarinakonserteiksi. Se on kolmen K:n juttu: läsnäololauluja Kaipauksesta Kivun kautta Kohtaamiseen, kertoilee Salminen. Ihmisyyttä etsimme ja Pyhän edessä olemme.

Törmäillen heikoksi

Salminen on omakohtaisesti kokenut sen, miten ihmiselo kulkee kriisistä toiseen.

– Levollisuus on hetki, jonka ympärille haluaisi rakentaa teltan, mutta ei voi, kun narut on kerättävä ja lähdettävä taas matkaan. Levollisuuden hetki jää osaksi minuutta antamaan tukea tulevalle.

Aloittelevana muusikkona Salminen paini monenlaisten sisäisten kysymysten parissa. Miehuuttaan hän koetteli osallistuen TapsanTahteihin sijoittuen toiseksi. Kasvu aikuisuuteen oli omien kipujen kohtaamista ja kasvua.

– Rupesin opettelemaan olemaan ihminen, löytämään sitä, mikä on totta minussa. Huomasin, että minulla on heikkouteni, josta voinkin jakaa muille. Tämä oli myös nykyisen hengellisyyteni lähtökohta. Ulkoapäin annetun piti murtua, jotta sisältäpäin alkoi kasvaa jotakin uutta. Löysin syvemmin sen, mistä tuli luopua.

Setä iltarukouksen takana

Hämeenlinnalaisen Salmisen lapsuudenkodissa arvostettiin seurakunnan toimintaa, osallistuttiinkin siihen, mutta kotona ei puhuttu hengellisistä asioista.

– Oikeastaan ihmettelen, miten päädyinkin seurakunnan kuvioihin. Kun aloin elättää itseni hengellisten laulujen tekijänä, isäni ei oikein hyväksynyt, hänen mielestään minun olisi pitänyt olla kunnon ammatissa.

Alunperin Salminen esiintyi tarpeesta hyväksyttää itsensä toisille, tulla huomatuksi. Mitä enemmän alkoi syntyä läsnäoloa itsensä kanssa, sitä vähemmän tuota tarvetta on enää. Nykyään on niin paljon vain kiitollisuutta, että tällaista työtä saan tehdä.

– Kun esiinnyin Roihuvuoren kirkossa, luokseni tuli äiti lapsen kanssa. Äiti osoitti minua ja sanoi lapselle, että tuo setä on tehnyt meidän iltarukouksen ”Anna enkeleitä”. Se tuntui uskomattoman hienolta, olen ollut omalta osaltani rakentamassa jotakin hyvää.

Salminen kokee olevansa Taivaan isän välikappale ollessaan yleisön edessä. Onnistunut vuorovaikutus esiintyjän ja yleisön kesken mah-

Sireenin kukkiessa

Jo kolmatta kesää jatkuvat Laajarannan toivotut kesäillat. Heinäkuun alusta alkavat sunnuntai-illat ovat luonteeltaan leppoisia seurakuntailtoja meren äärellä. Ilmojen salliessa illat pyritään pitämään ulkona. Ne sisältävät musiikkia, pientä ohjelma ja iltahartauden. Iltaa voidaan jatkaa makkaranpaiston ja iltakahvin äärellä.

Ensimmäisessä illassa 1.7. mukana on **Hanna-Kaisa Hartala**. Runoileva diakoni ja teologian opiskelija Hanna-Kaisa löysi runot jo viisivuotiaana.

– Minulle luettiin **Kirsi Kunnaksen** kirjaa Tiitiäisen satupuu. Aloin pyöritellä sanoja, se oli ihanaa.

Hanna-Kaisan omat runot alkoivat kummuta yrityksistä pukea sanoiksi koskettavia asioita, yleensä luonnon kauneutta.

– Kauneus on Jumalan kieli, Hanna-Kaisa lainaa ortodoksiveli **Serafim Seppälän** ajatusta ja kertoo:

– Kävelin yksikseni metsässä kun runot ja rukoukset alkoivat syntyä lapsenmielessäni, ne olivat pyhiä kokemuksia. Sanoinkin käyväni Jeesuksen kanssa kävelyllä.

Väliotsikko

Porvoosta kotoisin oleva Hanna-Kaisa lähti aluksi yliopistoon lukemaan suomen kieltä, mutta lopulta diakonin kutsumus vei voiton.

– Diakoniassa rakkaus konkretisoituu, sana tulee lihaksi. Kristus itse on joka kohtaamisessa.

Hanna-Kaisa oli vuosina 2003-2005 diakoniatyöntekijänä Roihuvuoren seurakunnassa. Tiedonjano ajoi opiskelemaan teologiaa.

– Halusin nähdä laajoja kokonaisuuksia. Opiskelu on huippukiinnostavaa. Joskus kuitenkin väsyn analysointiin. Silloin on hyvä vain levätä Raamatun sanan äärellä ja viipyillä hiljaisessa rukouksessa, Hanna-Kaisa toteaa.

– Minulla on kaksoisidentiteetti, diakonin ja teologin. Näistä kumpikin on vahvistunut teologian opintojen aikana. Tulevaisuus näyttää mikä minusta tulee ja Taivaan Isä kuljettaa, Hän tietää mihin tieni johtaa.

Ajatukset, kokemukset ja tunteet pyrkivät edelleen runoiksi Hanna-Kaisa mielessä. Näitä runoja hän on valmis jakamaan Laajarannan kesäillassa 1. heinäkuuta.

Sami Hartala

Joskus
on aika
olla hiljaa ja kasvaa.

Ei aina ole
sanojen aika.

Tai tekojen.

Joskus
on aika
istua ja odottaa

että sireeni kukkii

että tuoksu hiipii
sydämeen asti

ja alkaa kesä.

Hanna-Kaisa Hartala

– Suomen kesä on kaunis! Siinä voimme nähdä suuren Taiteilijan kädenjäljen, kuunnella kauneudessa Jumalan puhetta.

Hanna-Kaisan ajatuksia, runoja ja juttuja voimme lukea myös Kiikari-lehdestä, jonka toimittajana hän toimii.

Arja Vaulas

Laajarannan kesäillat

sunnuntaisin klo 18
Illoissa mukana:
1.7. Arja Vaulas, Hanna-Kaisa Hartala ja Päivi Niva-Vilkko
8.7. Anja Nurminen
15.7. Timo Pekka ja Anna-Mari Kaskinen
22.7. Tiina-Mari Mällinen
29.7. Arja Vaulas
5.8. Riitta-Leena Sihvola

Laajasalo

Minun kirkkoni:

Juha-Matti Terämä

Marko Anttila

Mikä on elämässäsi tärkeää juuri nyt?
Vaiherikkaan ja toiminnallisen talvikauden jälkeen odotan kesän aikaa, aikaa viettää ystävien ja lastenlasten kanssa.

Mitä ovat olleet sinulle merkittäviä kirkkorakennuksia?
Tällä hetkellä ehdottomasti kotikirkkoni Laajasalossa. Se on todella ottaa tulijansa lämpimästi vastaan. Sinne on helppo tulla ja siellä viihtyy. Lapsuuden ja nuoruuden merkittävin kirkko on Helsingin Tuomiokirkko, koska se on Cantores-Minores -kuoron kotikirkko. Lauloin kuorossa kymmenkunta vuotta.

Olet suurella sydämellä monessa mukana seurakunnassamme. Mitä kotiseurakunta sinulle merkitsee ja miksi haluat antaa niin paljon ajastasi seurakunnallemme?
Seurakunnan toiminnassa tapaa useita mielenkiintoisia ihmisiä, joilta voi oppia paljon. Seurakuntamme toiminta on todella monipuolista. Kotiseurakunta on minulle selkeä yhteisö työuran jälkeen. Siihen on hyvä kuulua. Se on myös paikka hiljentyä ja katsella tulevaa elämän suuntaa. Seurakunnassa tehdään paljon hyvää työtä, ja sen pitäisi näkyä laajemmalti.

Miten haluaisit kehittää seurakuntamme toimintaa?
Seurakunnan toimintaa tulisi kehittää ihmislähtöisesti siten, että kaikilla olisi mahdollisuudet kohdata positiivisesti seurakuntayhteyttä hakevia ihmisiä. Uskonyhteisön toiminnan tulisi olla raikasta ja ihmisiä tukevaa.

Olet ahkera laulumies. Mikä on lempilaulusi tai virtesi? Miksi?
Kyllä suvivirsi ”hakkaa” kaikki. Siinä on niin vahva toivon tuoksu, että voi haistaa kevään, vaikka sitä laulaisi keskellä talvea.

Millaisena näet kirkon tulevaisuuden Suomessa?
Laskeviin trendeihin ei pidä alistua. Nykyaika on meille haastava, mutta kirkon pitää ottaa haaste vastaan. Meillä on vielä aikaa toimia tässä yhteisössä – tehkäämme se ihmisiä koskettavalla, parhaalla tavalla.

Kysymykset esitti: Anna-Mari Kaskinen

dollistaa hyvän viestimisen.

– Hengellisyys on äärimmäisen syvä ja iso kysymys, joka vaikuttaa minussa. Rukoilen, että läsnä olisi hän, joka meitä hoitaa. Kun uskalletaan olla avoimia ja heikkoja, niin meidän keskellämme on joku. Hän, Kristus, on siinä salatulla ja hoivaavalla tavallaan.

Kotiseurakuntansa, Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan, toimintaan Salminen osallistuu vaihtelevalla aktiivisuudella. Vastuunkantajan roolissa hän on osallistunut seurakunnan valtuustotyöhön. Sunnuntaimessu on Salmiselle tärkeä osa hengellistä elämää.

– Keskiaikaisen Vanajan kirkon alttari on minun itkupaikkani, ilopaikkani, turvapaikkani. Vanhat liturgiat ovat nykyään kuin viljapeltoja minulle, vaikka ennen en pitänyt niitä minkään arvoisina.

Aika näyttää

Eläkeiän lähestymiselle pitkän uran tehnyt Salminen viittaa kintaalla.

– Uusi löytö itsestäni on, että luultavasti esiinnyn koko loppuelämäni, jos terveyttä ja voimia annetaan. Laulujen tekeminen on minulle tapa havainnoida olemista, elämistä.

Papan roolista Salminen haaveilee. Aikanaan hän oli kahteen otteeseen koti-isänä lastensa kanssa.

– Silloin solmittu suhde kantaa edelleen. Lapseni ovat kertoneet

Virpi Kuljansuu

minulle sellaisia asioita, joita itse en olisi voinut kertoa isälleni. Vaikka useasti tunsin riittämättömyyttäkin lasten ollessa pieniä, on mielestäni kuljettu hyvään suuntaan suvun draamassa.

Salmisen sisällä elää edelleen turvaa ja syliä vailla ollut pieni poika, jolle hän alunperin, itsekin tiedostamatta, alkoi turvalauluja tehdä.

– Tein ajallani pitkää totuusmatkaa. Minulla oli pimeä kauteni, joka toisaalta olikin portteja ja valoa täynnä. Saviruukku-laulun syntyminen kesti kymmenen minuuttia ja kolmekymmentä vuotta kesti tajuta jotain särkymisen salaisuudesta, jopa siunauksesta.

Riina Lambeerg

Jukka Salminen – mitä nämä lauluissasi usein esiintyvät sanat Sinulle merkitsevät?

Ystävä: – Minulta on pyydetty paljon ystävälauluja. Ystävyys on se teema, josta usein lähden konsertissa liikkeelle.

Lapsi: – Olen aina myyty, kun näen pieniä lapsia. Pidän lasten aitoudesta, jopa aidosta kiukusta! Lapset ovat joskus aivan mahdottomia ja aikuisellakin pitäisi olla lupa moiseen rajuun kapinaan. Lapsi haastaa meitä hurjasti aikuisuuteen.

Maailma: – Minulla on selvästi kansainvälisyyden ajatus sisälläni. Tämä maailma tuo minulle sekä ristiriidan että ystävyyden. Ainoa tapa saada jotain hyvää aikaan on puhua siitä, mikä ei ole hyvin.

Taivaan Isä: – Käytän sanaa Taivaan Isä hyvässä turvassa, se sisältää sekä pyhyyden että armon. Jumalan pyhyys ja salaisuus on niin suuri, että sen sanan käyttäminen lauluissa on joskus hyvin vaikeata.

Salmisen terveiset Roihuvuoren seurakuntalaisille:

– Minulle iso asia on uskallus yhteyteen, läsnäoloon. Bändin kanssa teimme keikalle sellaisen loppulaulun, jonka nimeksi tuli ”Loistakaa”. Laulun sanoin: ”Muista ennenkuin täältä lähdet, katso että joku hymysi saa”.

Yksinhuoltajaperheiden leiripäivä

Itä-Helsingin seurakunnat järjestävät yksinhuoltajaperheiden leiripäivän la 11.8. Laajarannassa, Laajasalossa.

Päivän ohjelmassa mm. mukavaa yhdessäoloa, saunomista, makkaranpaistoa ja hiljentymistä.

Päivän hinta on aikuisilta 10 €, yli 5 v. lapsilta 5 €, alle 5 v. ilmaiseksi.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen 21.5.–3.6: Eea Korhonen p. 09 2340 5728

Lämpimästi tervetuloa mukaan!

Terhi-Anneli Koivisto

Aina yhdessä

Sarianna Wilppula ja Antti Vähäniemi tutustuivat toisiinsa alle kouluikäisinä hiekkalaatikolla. Siitä saakka he ovat olleet erottamattomia.

– Voiko käydä niin hyvä tuuri, että se joka tulee pihalla ensimmäisenä lantsareissa ja kurahousuissa vastaan on juuri se oikea? nauraa Sarianna.

Tässä tapauksessa kyllä, sillä nuori pari valmistelee paraikaa häitään, joita juhlitaan toukokuun 19. päivänä.

Tarina alkaa 1980-luvun puolivälistä Borgströminkujalta, jossa nämä kaksi taaperoa tekivät pihan muiden lasten joukossa hiekkakakkuja ja rakensivat autoratoja. Muutaman vuoden kuluttua lapsuuden ystävät menivät samaan kouluun, Yliskylän ala-asteelle, ensin Antti ja vuotta myöhemmin Sarianna. Koulussakin he kävivät mahdollisuuksien mukaan moikkaamassa toisiaan ja lähettelivät kirjelappusia.

Nähdäänkö lipputangolla?

Sarianna oli ahkera koulussa ja tuli iltapäivällä ulos vasta siinä vaiheessa, kun läksyt oli tehty. Jostain syystä Antti ei käynyt soittamassa Sariannan ovikelloa, vaan tiputti postiluukusta kirjelappusia, joissa luki esimerkiksi ”Nähdäänkö kuudelta lipputangolla?”

Se oli aikaa ennen kännyköitä.

Enimmäkseen he viihtyivät omalla pihalla, mutta viidennellä luokalla he alkoivat tehdä myös yhteisiä kävelyretkiä Tullisaareen. Siellä vaihdettiin ensi suudelmakin muutamia vuosia myöhemmin. Yhteistä aikaa vietettiin enimmäkseen ulkona, kesät talvet. Elokuvissa keskustassa käytiin harvoin, yleensä retket ulottuivat korkeintaan Herttoniemen McDonaldsiin.

Taianomainen talonyhtiö

Nyt 29-vuotiaat Antti ja Sarianna asuivat lapsena samassa talossa Borgströminkujalla ja tutustuivat pihalla leikkiessään, mutta uskomattomaksi tarinan tekee, että myös molempien vanhemmat ovat tavanneet toisensa saman talon pihapiirissä.

Sarianna asui lapsena kahdestaan äitinsä kanssa, kunnes samasta talosta löytyi mukava mies, josta jonkin ajan kuluttua tuli Sariannan uusi isä. Antin isä ja äiti taas asuivat omissa asunnoissaan samassa talossa ja muuttivat rakastuttuaan yhteen, samaan taloon tietenkin.

Oman pihan kaverit ovat molemmille edelleen tärkeitä. Tulevissa häissä kaasoina ja bestmaneinä on lapsuudenystäviä samalta pihalta. Vieraistakin yli puolet tulee Laajasalosta.

Elina Ström

– Kyllähän se vähän ihmetystä herättää, kun kerromme olleemme yhdessä lähes koko elämämme. Mutta kun tämä on toiminut näin hyvin tähän saakka, niin mitä sitä nyt vaihtamaankaan.

Finlandia-morsian

Pitkästä yhteisestä historiastaan huolimatta pari muutti yhteen vasta kaksi ja puoli vuotta sitten, kun he ostivat upealla merinäköalalla varustetun asunnon Herttoniemen Hiihtäjäntieltä. Helmikuussa 2011 Sariannan palatessa kotiin elämänsä ensimmäisestä Finlandia-hiihdosta kotona oli vastassa sormuksen kanssa polvistunut mies.

Antti kuvaa Sariannaa perinteitä kunnioittavaksi, sillä hän halusi saada opintonsa hoidettua ennen yhteen muuttoa. Sarianna opiskeli poliittista historiaa Helsingin yliopistossa ja suoritti kolmiosaisen maisterin tutkinnon Leidenin, Oxfordin ja Sorbonnen yliopistoissa. Nyt hän työskentelee tutkijana keskusrikospoliisissa. Antti valmistui rakennusinsinööriksi Metropolia- ammattikorkeakoulusta ja on töissä Parmalla rakennesuunnittelijana.

Yhteistä aikaa Antti ja Sarianna viettävät matkustellen, urheillen ja veneillen. Arki-illan liikunnasta pitää huolen vajaa vuoden ikäinen kultaisennoutaja Messi, jonka kanssa he paitsi käyvät lenkillä myös harrastavat agilitya. Pariskunnan tulevaisuuden haaveissa siintelevät myös yhteiset lapset.

Aika tuo onnellinen

Häävalmistelut Antti ja Sarianna aloittivat noin vuotta aikaisemmin. Vihkiminen tapahtuu Kulosaaren kirkossa, jonka jälkeen siirrytään juhlimaan Kulosaaren Casinolla. Papiksi he pyysivät Arja Vaulasta, joka on kummankin rippipappi ja Sariannalle tuttu jo pyhäkoulusta.

Häävalssi tanssitaan Kultaisen nuoruuden tahtiin.

– Se kuvaa meidän suhdettamme aika hyvin, hymyilevät Sarianna ja Antti.

Päivinä nuoruuden onnellisen
Kohdata sain rakkahimpain.
Hetkeä tuota ma unhoita en,
Muistoissain säilyy se ain!

Elina Ström

Pappi vastaa:

vihkiminen

Mitä tarkoittaa kirkollinen avioliittoon vihkiminen ?
Vihkimisen toimittaa pappi toimitusten käsikirjan mukaan.

Vihkiminen on luonteeltaan esirukousta ja siunaamista.

Missä vihkiminen voi tapahtua ?
Oikeastaan missä vain. Kirkko, kappeli, koti, juhlapaikka, puutarha, ravintola jne.

Paikalla on oltava kaksi täysi-ikäistä todistajaa papin lisäksi.

Mitä ovat kuulutukset ?
Jotta voidaan vihkiä on haettava kuulutukset eli tehtävä avioliiton esteiden tutkinta. Näin on tehtävä aina sekä kirkollisessa että siviilivihkimisessä.

Kuulutukset voidaan hakea jommankumman kotiseurakunnasta tai maistraatista. Tai tulostamalla kaavake netistä. Tällöin kaavakkeeseen tarvitaan kahden todistajan nimet ja se on toimitettava jommankumman kotiseurakuntaan.

Sana ”kuulutukset” tulee tavasta lukea avioliittoon aikovien nimet jumalanpalveluksessa, jossa heidän puolestaan rukoillaan. Kuulutuspari voi itse toivoa päivää jolloin nimet luetaan. On juhlallista olla kirkossa kuulemassa omia kuulutuksia. Jos ei haluta nimiä luettavaksi sekin on mahdollista. Tällöin kuulutuspaperit ovat seurakuntatoimistossa.

Naimisiin voi mennä aikaisintaan viikko kuulutusten hakemisen jälkeen. Kuulutukset ovat voimassa neljä kuukautta, jonka jälkeen ne voi tarpeen mukaan uusia.

Miksi kuulutukset ?
Avioliiton esteiden tutkinnan tarkoituksena on tutkia ettei avioliitolle ole juridisia esteitä kuten voimassa oleva avioliitto, alaikäisyys tai liian läheinen sukulaisuus. Kirkollinen avioliiton vihkiminen edellyttää myös molemmilta kirkkoon kuulumista ja rippikoulua.

Tarvitseeko papille maksaa?
Ei tarvitse. Pappi saa kuukausipalkkaa.

Joskus jos pappia toivotaan pitkien matkojen taakse eri paikkakunnalle voidaan keskustella matkakorvauksesta.

Maksaako seurakunnan tilojen käyttö?
Ei maksa.

Papin palvelut ja seurakunnan tilojen käyttö kirkollisissa juhlissa ovat seurakunnan jäsenen etuoikeus.

Miten kirkollinen vihkiminen ja avioliiton siunaaminen eroavat toisistaan ?
Jos jompikumpi puolisoista ei kuulu kirkkoon voidaan avioliitto siunata kirkossa maistraatti- vihkimisen jälkeen. Toimitus muistuttaa muuten avioliittoon vihkimistä, mutta ei tietenkään sisällä aviopuolisoiksi julistamista. Pappi puhuttelee pariskuntaa avioparina.

Entä jos toinen puolisoista kuuluu eri kirkkokuntaan? Minkä kirkkokunnan jäseniä luterilainen pappi voi vihkiä ?
Ortodoksinen kirkko, Suomen katollinen kirkko, Adventtikirkko, Helluntaiherätys, Aglikaani kirkko, Babtistit, Metodistit ja Vapaa kirkko.

Kumman sukunimi valitaan?
Puolisot voivat pitää oman sukunimen tai ottaa yhteiseksi jommankumman sukunimen. Sukunimi voi olla myös kaksiosainen.

Lasten kohdalla on päätettävä kumman sukunimi tulee lapselle, jos puolisoilla on eri sukunimi.

Pienet häät maistraatissa vai kirkossa ?
Olen huomannut että joskus sellaisetkin parit, joille kuuluisi kirkollinen avioliittoon vihkiminen, menevät maistraattiin. Selitykseksi saatetaan sanoa: Halusimme pienet ja vaatimattomat häät.

Pappi ei tee häistä isoja. Vihkiminen voi todella tapahtua missä vain kahden todistajan läsnäollessa. Kirkossa todistajat voidaan saada vaikka seurakunnan toimesta paikalle.

Kenen kanssa sovitaan häiden musiikista ?
Musiikista keskustellaan kanttorin ja papin kanssa. Myös omia muusikoita voi käyttää.

Vastaamassa Arja-pappi

Nuorten aikuisten

Alfa-kurssi

Tammisalon kirkolla torstai-iltaisin 20.9.2012 alkaen!
Kyselyt ja ilmoittautumiset pastori Markus Ekille 31.8.2012 mennessä: markus.ek@evl.fi tai p. 09 2340 5726.

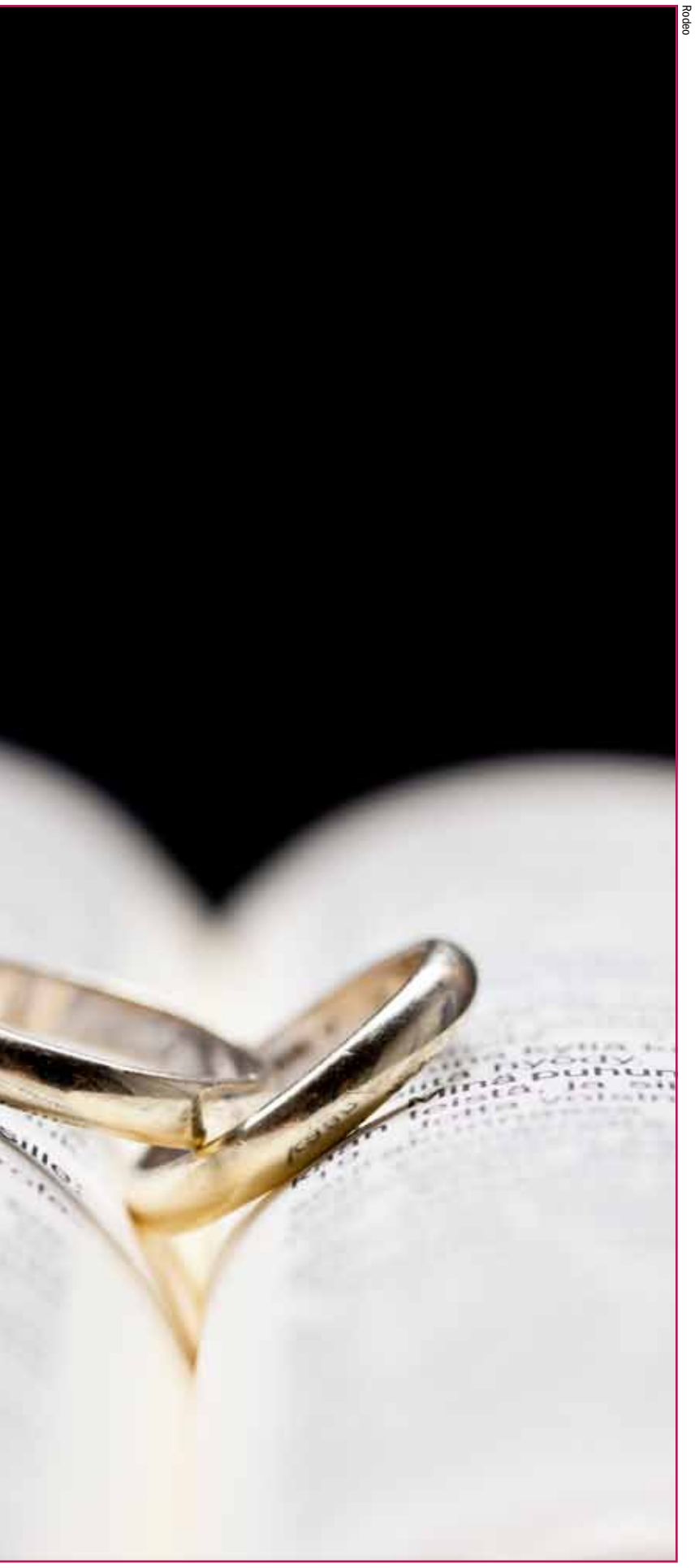
Rodeo

Hyvät pahat perheet

Riitta ja Pekka Vaaramo ovat toimineet pitkään aktiivisesti Mennään Eteenpäin -avioparityössä ja vetävät yhdessä parisuhdeiltoja. Pekka on tuttu toimittuaan Roihuvuoren seurakunnan pappina vuosilta 1976-97. Tätä nykyä Pekka toimii Helsingin seurakuntayhtymän perheneuvojana Itä-Helsingissä. Riitta Vaaramo on uskonnonopettaja ja nyt ensimmäistä vuotta eläkkeellä. Riitta ja Pekka asuvat edelleen Roihuvuoren seurakunnan alueella.

Pekka kertoo tiestään perheneuvojaksi.

– Olin jo seurakuntapappina mieltänyt tehtäväni sielunhoitopainotteisesti. Oman avioparikurssikokemuksemme innoittamana aloin miettiä mahdollisuutta siirtyä perheneuvontaan ja tartuinkin tilaisuuteen Lohjan perheasiain neuvottelukeskuksessa, jossa olin kuusi vuotta, niistä neljä keskuksen johtajana. Sieltä siirryin perheneuvojaksi Helsinkiin.

Riitta puolestaan kiinnostui aluksi vuorovaikutustaitojen opettamisesta oppilailleen ja koulutti myöhemmin myös opettajia eri puolilla Suomea. Kun **Riitta** ja Pekka olivat osallistuneet kurssilaisina Mennään Eteenpäin -toiminnan avioparivііkonloppuun heitä pyydettiin pian viikonlopun vetäjiksi.

Asian ytimessä

Kristilliseen ME-avioparityöhön viitaten Pekka sanoo, että rakkaus on kristillisen uskon keskeisin asia. Sen kanssa työtä tehdessään kokee olevansa asian ytimessä. Moni kadottaa rakkautensa elämän arjessa, mutta se on löydettävissä takaisin. Ja kun näkee tällaista tapahtuvan, se tuo tyydytyksen.

Riitta kertoo saavansa parisuhdetyöstä intoa ja keinoja myös oman suhteen hoitamiseen.

– On rikkautta jakaa kokemuksia muiden parien kanssa. Iloa tuottaa se, kun saa nähdä avioparien onnistuvan suhteensa hoitamisessa. Se antaa voimaa ja on samalla paras palkka vapaaehtoistyöstä.

Riitan ja Pekan monet harrastukset liittyvät nekin paljolti kotiin ja perheeseen: puutarha, ompelu, nikkarointi, mökkeily, kalastus ja luonnossa vaeltaminen. Ihminen on heille jatkuvasti mielenkiinnon kohde ja sosiaaliset suhteet tärkeitä. Riitta myös kirjoittaa uskonnon oppikirjoja.

Parisuhteen pahimmiksi kuopiksi Riitta mainitsee linnoittautumisen omaan loukkaantumiseen ja omaan maailmaan, jossa tunteita ja kokemuksia ei jaeta, sekä arvostelevan ja mitätöivän asenteen ja syyttelemisen.

Pekka lisää vielä vuorovaikutuksen toimimattomuuden, tunteiden tunnistamattomuuden, sitoutumattomuuden ja tarpeen voittaa ristiriitatilanteissa. Niinpä yhteyttä ei arjessa löydetä. Psykologi **John Gottmania** siteeraten Pekka toteaa, että parisuhteeseen tulee usein neljä haitallista piirrettä: kriittisyys, halveksunta, puolustuskannalla oleminen ja vetäytyminen.

Ihanan kamala vai kamalan ihana

Riitta ja Pekka ovat olleet naimisissa 39 vuotta. Kysymykseen, onko suutarin lapsilla kenkiä, Riitta vastaa.

– Suutari ja vaimo tietävät, miten toimimalla pidetään suhde hyvänä. Joskus on suuri houkutus olla ihanan kamala, vaikka tietääkin, miten olla kamalan ihana. Eli kun tunteet jylläävät, on houkutus antaa niiden määrätä myös toimintaa. Mutta tiedämme keinot, miten siitä mennään eteenpäin, jos vain asennetta ja tahtoa on. Haluan sitoutua suhteeseemme, koska se lisää omaakin onnellisuuden kokemusta ja antaa energiaa.

Pekka kertoo perheneuvontaan tulevien perheiden ja parien tilanteiden olevan hyvin erilaisia ja siksi työ onkin mielenkiintoista.

– Mielestäni vaatimukset perheelämän suhteen ovat lisääntyneet. Parisuhteet elävät kovien odotusten puristuksessa. Toisaalta ongelmat ovat monipuolistuneet. Myös masennus on ongelmien syynä aikaisempaa enemmän. Yksi merkittävä muutos on se, että yhä useammat vanhemmat tulevat itse eroperheistä. Puolisoilla on yhä vähemmän sellaista toimivan parisuhteen mallia, joka olisi omaksuttu jo lapsuuden kodissa.

Marko Anttila

Sitoutuminen suhteeseen merkitsee jatkuvia valintoja suhteen puolesta.

Sitoutumista ja perusturvaa lapsille

– Lasten koti on vanhempien välinen suhde. Toimiva ja lämmin suhde antaa lapsille perusturvaa. Lapset kärsivät suhteen rakoilusta ja vanhempien jatkuvasta riitelystä. Riitta kuitenkin painottaa, että vaikka lapset näkevätkin riitelyä, on tärkeä että he näkisivät myös ristiriidan selvittelyn.

Kesän lähestyessä kysyimme molemmilta, minkä neuvon he antaisivat ensi kesän hääpareille.

Riitta: – Ihminen muuttuu koko ajan, siksi pitäkää toisenne ajan tasalla omassa muutoksessa. Se edellyttää omien kokemusten ja tunteiden avointa jakamista ja toisen täysipainoista ja hyväksyvää kuuntelemista.

Pekka luetteli useampiakin asioita: – Sitoutukaa suhteeseenne. Se merkitsee jatkuvia valintoja suhteen puolesta. Pekka toteaa vielä Gottmania lainaten, että on tärkeä tuntea puolisonsa tämän hetken tilanne, historia, unelmat ja toiveet, ehkä myös se, mikä on vaikeaa. Toiseksi on tärkeää ilmaista päivittäin ihailua ja kiintymystä, päivittäin voi kääntyä puolison puoleen. Ja lopuksi tärkeää on erottaa toisistaan ratkaistavissa olevat asiat niistä, joita ei voi ratkaista.

Liisi Myllykangas

www.mennaaneteenpain.fi

Nuori aikuinen!

Ensimmäinen kuulutus!

iStockphoto

Oletko laulu- tai soittotaitoinen?

Pidätkö hyvästä musiikista?

Nautitko pop-, rock- tai soul-vetoisesta hengellisestä musiikista?

Jos vastauksesi on kaikkiin kyllä, niin Roihuvuoren seurakunnan nuorten aikuisten kuorossa ja bändissä on paikka juuri sinulle! Tule mukaamme ideoimaan ja kehittämään toimintaamme sekä ylistämään Jumalaa lennokkaalla otteella ja hyvässä porukassa.

Ota yhteyttä nuorten aikuisten pastori Markus Ekiin p. 09 2340 5726, markus.ek@evl.fi) tai nuorisokanttori Tomi Kujansuuhun p. 09 2340 5737, tomi.kujansuu@evl.fi).

Pärskeitä

Hartaus

Jumalan suuret lahjat

”Alussa Jumala loi taivaan ja maan.” Näillä sanoilla alkaa Raamattu ja sen aivan ensimmäinen kertomus. Se kertoo siitä, kuinka kaikki sai alkunsa ja mitä huikean hienoja lahjoja Jumala meille antoi.

Alussa... ei ollut yhtään mitään. Oli aivan autiota, tyhjää ja pimeää. Mutta sitten Jumala päätti luoda maailman.

Aivan ensimmäisenä päivänä Jumala halusi antaa meille lahjaksi valon. Hän sanoi: ”Tulkoon valo!”, ja niin hän erotti valoisan päivän yön pimeydestä. Jumala katseli valoa, oli tyytyväinen ja totesi ”Näin on hyvä.”

Toisena päivänä Jumala antoi meille lahjaksi veden, ja katsellessaan vettä hän totesi: ”Näin on hyvä.”

Kolmantena päivänä Jumala päätti antaa meille lahjaksi kuivan maan. Hän erotti vedet meriksi ja järviksi, jotka ympäröivät kuivaa maata. Kuivalle maalle hän loi kaikenlaisia kasveja ja hedelmäpuita, kaikenlaista vihreää. Ja taas Jumala katseli kaikkea luomaansa ja totesi: ”Näin on hyvä.”

Neljäntenä päivänä Jumala antoi meille lahjaksi auringon valaisemaan päivää, ja kuun ja tähdet valaisemaan yötä. Ja taas Jumala katseli luomaansa ja totesi: ”Näin on hyvä.”

Viidentenä päivänä päätti luoda erilaisia eläimiä, kaloja jotka uivat meressä ja taivaalle lentelemään lintuja. Katsellessaan meren kaloja ja taivaalla lenteleviä lintuja Jumala totesi: ”Näin on hyvä.”

Kuudentena päivänä Jumala jatkoi eläinten luomista, ja hän teki erilaisia eläimiä, niin suuria kuin pieniäkin jotka vilistivät maan päällä. Ja Jumala katseli kaikkea ja totesi: ”Näin on hyvä”. Mutta vielä hän ei ollut täysin tyytyväinen: Hän päätti luoda ihmisen. Ja Jumala antoi ihmiselle tärkeän tehtävän viljellä maata ja pitää siitä hyvää huolta. Ja taas Jumala katseli kaikkea mitä hän oli tehnyt, ja tyytyväisenä hän totesi: Näin on hyvä”.

Jumala oli tehnyt suuren työn luodessaan kaiken, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Ja Jumala antoi myös meille lahjaksi pyhäpäivän, päivän jolloin me saamme levätä ja iloita kaikesta siitä mitä Jumala on antanut meille lahjaksi.

Jumala toivoo, että me joka päivä osaisimme iloita kaikesta kauniista mitä ympärillämme on. Ehkä sinäkin voisit joku päivä pakata vaikka eväät reppuun ja mennä metsään tai meren rantaan ja ihmetellä ja ihastella kaikkea sitä kaunista mitä näet ja kuulet ympärilläsi: meren kohinaa, lintujen laulua, kukkien tuoksua, puiden vihreyttä. Ja voit vaikka laulaa virren sanoin:

Marko Anttila

Jumala loi auringon, kuun ja järvet ja puut, ihmiset myös. Jumalan on taivas ja maa. Herraa me tahdomme kiittää. Herralle riemulla laulamme kiitosta. Herra, me kiitämme nimeäsi.

Iloista kesää sinulle toivoo
Marja

Tervetuloa kerhoon

Tammisalon kirkolla 4.–21.6.2012 pidettävässä 4–7-vuotiaiden Kesäkerhossa on vielä pari paikkaa vapaana.
Tiedustelut Tarja Savolainen puh. 09 2340 5763.

Roihuvuoren seurakunnan päiväkerhoissa on vielä vapaita paikkoja.

Voit ilmoittaa lapsesi päiväkerhoon syksyllä alkaviin ryhmiin seurakunnan nettisivujen kautta.

Tiedustelut Päivi Meriläinen puh. 09 2340 5703.

Roihuvuoren seurakunnan päiväkerhoissa

on vielä vapaita paikkoja.

Voit ilmoittaa lapsesi päiväkerhon syksyllä alkaviin ryhmiin seurakunnan nettisivujen kautta. (Etusivulla ilmoittautumisbanneri)

Tiedustelut Päivi Meriläinen puh. 09 2340 5703.

Virpi Kujansuu

Voittajakolmikko Max, Jesper ja Anna.

Olympialaisten ihmeellisessä maailmassa

Teimme Tammisalon ja Laajasalon iltapäiväkerholaisten kanssa retken Olympiastadionin kupeessa sijaitsevaan urheilumuseoon. Matka taittui keväisenä päivänä iloisin mielin. Kun pääsimme museoon, meitä odotti monta urheilusta ja olympialaisista kumpuavaa oivallusta ja ideaa.

Sisään saavuttuamme ensimmäisenä oli vastassa vanha pyörä, joka ihmetytti meitä kaikkia omituisella muodollaan. Museo-oppaamme kertoi, että vanha pyörällä oli aivan oma lempiniminimi. Se oli Pikajalka.

– *Se oli aika iso ja huteran näköinen ja siinä oli kovat ohuet renkaat.*

Museosta löytyi myös lasinen vitriinikaappi, jossa kimalteli mäkihyppääjä **Matti Nykäsen** 42 mitalia. Varsinkin 1980-luvulla voittopokaaleja kahminut Matti oli meille useimmille tuttu.

– *Se on se laulaja ja maailman paras mäkihyppääjä.*

Museossa oli esillä myös muita urheilukansan suosikkeja, joiden kanssa saatoimme ryhtyä kilpasille.

– *Sit me päästiin juoksemaan **Lasse Virenin** kanssa ja mä voitin sen!*

Saimme kokeilla myös oudompia lajeja kuten vauhditonta pituushyppyä. Opas kertoi, että aikoinaan myös se oli ollut mukana kilpailuissa.

– *Se on ollut ihan oikeasti Olympialaji samoin kuin köydenvetokin, se oli kivaa.*

Museossa saimme myös hyppiä trampoliinilla, kokeilla uimahyppyjä ja harjoitella monenmoisia tuttuja ja tuntemattomia lajeja.

– *Mä laukkasin punaisella pomppuhevosella esteradan.*

– *Mä heitin Turpokeihästä ja se lensi seinään asti!*

Lopuksi pääsimme kokeilemaan, miltä tuntuu olla oikea voittaja. Museosta löytyi niin palkintopalli kuin mitalejakin.

– *Oli jännää kokeilla mitaleja ja nousta palkintopallille. Ihan kuin itse olisin voittanut.*

Urheilun tiimellyksessä vierailumme Urheilumuseossa tuntui loppuvan liiankin nopeasti. Eväiden mutustelun jälkeen meitä odotti bussimatka kohti kerhoa.

Kommentit on kerätty iltapäiväkerholaisten mietteistä vierailun jälkeen.

Kommentit kirjasi
Auli Etäniemi

Sukutarinat koukuttavat

– Äiti, kerro mulle sukutarina!

– Jaa-a, aprikoin. No, kerran kun äiti oli tuollainen pikkukoululainen, kun sinä nyt, olin kävelyllä kirkon ohi mummon kanssa. Kirkon edessä oli myyjäiset-kyltti. Kysyin silloin hämmentyneenä mummolta, että onko kirkko myytävänä.

Lapseni on kuullut tuonkin tarinan lukuisia kertoja, mutta kyllästymistä ei ole havaittavissa. Sukutarinat koukuttavat lapseni, he voisivat kuunnella niitä loputtomiin. Ainoa varma tapa rauhoittaa autoillessa riekkuva takapenkki on luvata sukutarina.

Parhaissa sukutarinoissa esiintyy äiti tai isä. Myös lähisuvun ja ystäväpiirin sattumukset kelpaavat paremman puutteessa. Koululaisvitsi-iässä olevat lapseni nauttivat eniten tarinoista, joissa on nolo tapahtuma.

Koska äitidementiasta johtuen lasten vauva-aikojen muistot eivät ole aivan kirkkaimmassa muistissani, kiitän itseäni silloin kuvaamistani videoista ja valokuvista. Ne virkistävät kummasti muistia samoin kuin muiden ihmisten jälkikasvun puuhien tarkkaileminen.

Hyödynnän sukutarinoita myös kasvatustarkoitukseen. Kun lapsen elämässä on kupru, mietin, löytyykö sukutarinakokoelmasta mitään lapsen tilannetta vastaavaa. Oman kouluaikani hävettävät sattumukset antavat lapselleni ymmärrystä vaikka siitä, ettei hän ole historian ainoa koululainen, joka on tullut kouluun edellispäivän kirjat repussa.

Sukutarinoiden arvo on ymmärretty myös Jollaksessa Poikkilaakson ala-asteella, jossa vieraillessani olen intomielin lukenut aulassa esillä olevia oppilaiden kirjaamia sukutarinoita. Lapsien suvuista on paljastunut suurmiehiä, kuten stadionin tornin rakentaja ja Nuijasodan johtaja Jaakko Ilkka. Tarinoissa esiintyy niin keskenkasvuisena perunan auton pakoputkeen työntänyt isä kuin kielen pikkulikkana pakkasella metalliin kiinnijäädyttänyt äiti.

Jos kylmiltään tarinoiminen ei luonnistu, on **Liisa Lauermalta** ilmestynyt juuri Sukuseikkailu-niminen kirja, jonka avulla pääsee jouhevasti alkuun.

Sukutarinat ovat samaan aikaan sekä tärkeä tapa siirtää perimätietoa että parasta viihdettä. Kesäloma sukutapaamisineen on etsikkoaikaa sukutarinoiden kertomiselle!

Riina Lamberg
Laajarannan päiväkerhon ohjaaja

www.laajaranta.fi Laituri

Marko Anttila

10 kysymystä

1. Kuka olet?
Olen 16-vuotta vanha pianistityttö Laajasalosta.

2. Olet mukana seurakunnan nuorten toiminnassa, missä jutuissa? Mitä ne merkitsee sulle?
Käyn iskossa, eli isoskoulutuksessa ja Parkeissa kerran viikossa. En osaa sanoa mitään tiettyä, mitä niissä käyminen merkitsee mut niihin on aina hauska ja turvallinen mennä.

Parasta on että saa olla oma itensä.

3. Vedät myös perjantai-iltaisin lapsille kokkikerhoa?!?
Jooo! Vedän kolmen kaverin kanssa perjantai-iltapäivisin kokkikerhoa 7–10-vuotiaille Roihikan kirkolla. Kokkaillaan siellä yhdessä ja joskus herkuista jää vähän ylimääräistä muille vietäviksi.

4. Mitkä asiat saavat sinut iloiseksi?
Mä tulen aina tosi iloiseksi kun kuulen kun joku nauraa... eheh. Naurusta tietää,että toinenkin on iloinen nii siitä tulee tosi hyvälle tuulelle.

5.Entä surulliseksi?
Tulen surulliseksi, jos ystävilläni tai läheisillä ihmisillä on paljon huolia tai murheita.

6. Onko Jumala toiminut elämässäsi?
Jumala on vaikuttanut monella eri tapaa mun elämään. Jumala on jotain niin suurta, et sitä on vähän vaikea sanoa tai ylipäätään mainita yhtä juttua.

7. Millainen on mielestäsi ”ihanneihminen”?
Ihanneihminen on sellainen, joka ei yritä olla mitään muuta kuin oikeasti on. Ja sellaista on välillä kovin vaikea löytää.

8. Jos saisit muuttaa yhden asian maailmassa, mitä muuttaisit?
Haluaisin että ne ihmiset, jotka näkevät nälkää ja ovat kodittomia, saisivat ruokaa ja kunnon kodin pään päälle. Tosi kamalaa, että ihmisiä kuolee niin paljon nälkään ja sairauksiin köyhyyden takia.

9. Mitä odotat eniten tulevalta kesältä?
Odotan kesältä tulevia ripareita ja aurinkoisia päiviä kavereiden kanssa. Mut eniten ootan kyllä ehdottomasti sitä, että herätyskelloo ei tarvitse laittaa soimaan :)

10. Keksi kysymys seuraavalle haastateltavalle?
Jos pitäisi valita olisitko: pappi, kanttori vai nuorisotyöntekijä seurakunnassa? :D

Kysymykset esitti Saila Lavonen

iStockphoto

Chillit grilli-torstait 7.6.–2.8.

Nuorten ja nuorten aikuisten grillausillat torstaisin klo 18-21 koko kesän. Grillausta, rukousta, musaa, sanaa ja chillailua. Tule ja tuo kaverisikin. Tuo mukanasi grillattavaa ja saunakamat. Laadusta tinkimättä – lihaa säästämättä. Säät vaihtelee, grillaus ei. Tarkemmat tiedot: laajaranta.fi

iStockphoto

Kirkkokissa nauttii kesällä Luojan luomasta kauniista luonnosta

Kysyimme Kirkkokissalta, miten tämä aikoo viettää aikaansa kesällä. Näin kirkkokissa meille vastasi:

Teen kävyistä eläintarhan. Kerään lähimetsästä pitkulaisia kuusen käpyjä ja pyöreämpiä männyn käpyjä ja teen pienistä ohkaisista kepeistä koipia ja jalkoja eläimille.

Puhaltelen saippuakuplia. Se on metkaa puuhaa!

Kuivatan kukkia. Laitan tuoreen kukan vanhan Kiikari-lehden sivujen väliin suoraksi ja lehden päälle pari virsikirjaa (muutkin kirjat käy). Joidenkin päivien kuluttua kurkistan, onko kukka jo kuivunut.

Piirrokset: Sanna Vähäaho

Osaan hyppiä sulavasti narulla ja twistillä. Vannettakin pyöritän mielelläni!

Asfalttipihalla saan katuliiduilla huikeaa taidetta aikaan.

Pyöräilen ja uin.

Taikamaalaus on kivaa. Siihen tarvitaan vain vettä ja pensseli ja tassu (käsikin käy), ja sitten maalaamaan vaikka liiterin seinää mökillä.

Porukalla on kiva leikkiä kimleikkiä erilaisilla luonnosta löytyvillä materiaaleilla. Kerätään esimerkiksi 10 erilaista tavaraa, esim. käpy, kivi, joku kukka, lehti, jne. Yksi tavaroista otetaan salaa pois, ja muiden täytyisi keksiä, mikä puuttuu.

Nautin luonnosta ja kesästä, miauuu!

Huom! Kirkkokissan kesäpuuhista saa hyviä vinkkejä myös omaan kesään.

Kiikarin toimituskunta haastatteli Kirkkokissaa

Nuorten matka Baltiaan 6.–12.8.2012

Luvassa bussi, satoja kilometrejä matkaa, makuupussi, 30 hengen porukka, rukousta, Raamattua, yötön yö, pelaamista yhdessä, Baltian pääkaupungit ja upeat hiekkarannat. Edullinen reissu, jolle todella kannattaa lähteä.

Huikeat maisemat, upeat Baltian pääkaupungit ja iloinen matkaseura odottavat sinua elokuussa. Baltia on hyvä kokea hauskassa seurassa ja matkalla on mahdollisuus oppia paljon myös uskosta ja Jumalasta.

Viime vuonna (2011) teimme reissun Norjaan. Kävimme Tukholmassa ja Oslossa, näimme upeat maisemat Geirangerissa ja menimme maailman pisimmän maantietunnelin läpi. Ajoimme 3000 km bussilla. Näimme upeita maisemia, kävimme hienoissa nähtävyyksissä, opimme paljon uutta Jumalasta ja uskosta sekä söimme herkullisia itse tekemiämme ruokia.

Reissu oli todella onnistunut, ja tänä vuonna suuntaammekin uudestaan nuorten matkalle, mutta tällä kertaa uuden rajan tuolle puolen.

Reissun ruokailut ja majoitus tullaan järjestämään edullisesti, jotta hinta saadaan pidettyä mahdollisimman matalana. Voi varautua myös siihen, että osa ruokailuista tullaan toteuttamaan omalla kustannuksella. Matka oli viime vuonna suosittu, joten pidä huoli, että ilmoittaudut ajoissa. Leirille otetaan noin 30 nuorta(15-25v). Matkan hinnaksi on arvioitu 250 euroa. Matkan kuljetuksista vastaa Palvelu Hytönen Oy, sekä Viking Line ja matkanjohtajana toimii nuorisotyönohjaaja Jaakko ”Jagr” Niiles.

➤ ILMOITTAUTUMINEN (laajaranta.fi) 2.5.–5.6.2012

iStockphoto

Heittonuotta

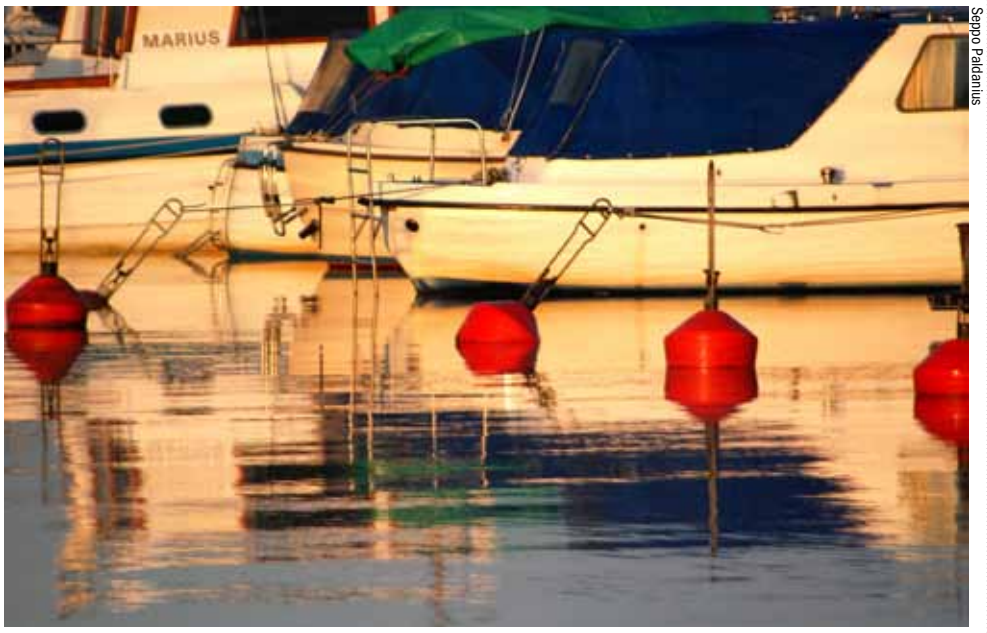

Seppo Paldanius

Jo joutui armas aika…
messut suvisunnuntaisin:

■ **KESÄKUU**
Su 3.6. Pyhän Kolminaisuuden päivä
"Salattu Jumala"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.
Pastori Arja Vaulas ja
kanttori Hannele Filppula.
Messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Arja Vaulas ja kanttori Hannele Filppula.

10.6. 2. sunnuntai helluntaista
Katoavat ja katoamattomat aarteet
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Marja Alftan ja
kanttori Päivi Niva-Vilkko.

17.6. 3. sunnuntai helluntaista
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Kappalainen Kari Laaksonen ja
kanttori Tomi Kujansuu.

23.6. Juhannuspäivä
"Johannes Kastajan päivä"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Tiina-Mari Mällinen ja
kanttori Päivi Niva-Vilkko.

24.6. 4. sunnuntai helluntaista
"Luomakunnan sunnuntai"
Oheen pohja:
Sanajumalanpalvelus Laajarannassa klo 12
(Humalniementie 15).
Kappalainen Anja Nurminen ja
kanttori Päivi Niva-Vilkko.
Poikkeuksellisesti Roihuvuoren ja
Laajasalon kirkoissa ei ole messua!

■ **HEINÄKUU**
1.7. 5. sunnuntai helluntaista
"Armahtakaa!"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Tiina-Mari Mällinen ja
kanttori Päivi Niva-Vilkko.

8.7. Apostolien päivä
"Herran palveluksessa"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Tiina-Mari Mällinen ja
kanttori Hannele Filppula.

15.7. 7. sunnuntai helluntaista
"Rakkauden laki"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja
kanttori Kirsi Honkanen-Punkari.

22.7. Kirkastussunnuntai
Kristuksen kirkastumisen päivä
" Kirkastettu Kristus"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Kappalainen Anja Nurminen ja
kanttori Tomi Kujansuu.

29.7. 9. sunnuntai helluntaista
"Totuus ja harha"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Riitta-Leena Sihvola ja
kanttori Tomi Kujansuu.

■ **ELOKUU**
5.8. 10. sunnuntai helluntaista
"Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Pastori Markus Ek ja
kanttori Kirsi Honkanen-Punkari.

12.8. 11. sunnuntai helluntaista
"Etsikkoaikoja"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Kappalainen Kari Laaksonen ja
kanttori Tomi Kujansuu.

19.8. 12. sunnuntai helluntaista
"Itsensä tutkiminen"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.
Pastori Marja Alftan ja kanttori Päivi Niva-Vilkko
Messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja
kanttori Päivi Niva-Vilkko.

26.8. 13. sunnuntai helluntaista
"Jeesus, parantajamme"
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja
Laajasalon kirkossa klo 12.
Vierailija ? ja kanttori Kirsi
Honkanen-Punkari.

Rukous- ja ylistysillat
Roihuvuoren kirkon kappelissa:
tiistaina 5.6. klo 18
tiistaina 28.8. klo 18
Illoissa mukana Sirkka Mykrä.

Kesäkahviot

Laajasalon kirkon aulakahvio avoinna kesän ajan ma-pe klo 10–14.
Kahvion on suljettu ainoastaan 16.–27.7., jolloin kahviota ei ole kirkon suursiivouksen vuoksi.

Roihutupakahvion kesäkauden avajaiset tiistaina 5.6. klo 12–14. Kohtaavatko eri ikäiset roihuvuorelaiset? Monen polven kasvutila -hankkeesta kertoo Helsingin kaupungin nuoriso-ohjaaja Senja Lappalainen. Tarjoilusta vastaavat Roihuvuoren Martat. Kahvion tuotto menee Kirkon Ulkomaanavun kautta Eritreaan tyttöjen koulunkäynnin tukemiseen. Roihutupakahvio avoinna kesän ajan tiistaisin klo 12–14.

Diakonia-vastaanotot – tukea kesään

Diakoniatyön vastaanotot kesä–elokuussa ilman ajanvarausta Roihuvuoressa tiistaisin klo 9–10, p. 09 2340 5758 ja Laajasalossa maanantaisin klo 9–11, p. 09 2340 5768.
Huom! Ma 23.7. ja ti 24.7.
ei ole diakoniavastaanottoja.

Kesäiltana kirkkoon

Millainen on iltamessu?

Iltamessu eroaa sunnuntain messusta olennaisesti siinä, että se on paljon lyhyempi ja kestää puolisen tuntia. Saarnaa ei Iltamessussa ole tai se on hyvin lyhyt, ja koko messun kaava on muutenkin yksinkertaisempi. Arkiillan messun on tarkoitus olla rauhallinen ja meditatiivinen. Siellä lauletaan kaksi tai kolme virttä.

Kirkon ovet ovat auki puoli kuudesta alkaen ja kirkkoon voi tulla rauhassa istumaan ja levähtämään. Messu on pysähdyspaikka arjen keskellä. Jos olisi mahdollista, kirkon ovet olisivat aina auki, niin että siellä voisi piipahtaa rauhoittumassa ja rukoilemassa! Keskiviikkoiltaisin siihen on mahdollisuus.

Iltamessua toimittava pappi on tavattavissa messun jälkeen keskustelua ja rukousta varten. Hän on varannut aikaa siihen. Jos tapaaminen ei siinä tilanteessa onnistu, voi papin kanssa myös varata tapaamisen jonakin toisena päivänä. Seurakunnassa monilla työntekijöillä – papeilla, diakoniatyöntekijöillä ja nuorisotyönohjaajilla – on koulutus sielunhoidon antamiseen. Heillä on myös vaitiolovelvollisuus, eli he eivät saa kertoa kuulemastaan eteenpäin.

Papin kanssa voi keskustella mistä tahansa itseä askarruttavasta asiasta. Kysymysten ei tarvitse liittyä Jumalaan tai hengelliseen elämään. Pappi voi ohjata eteenpäin, jos hänen oma ammattitaitonsa ei riitä asioiden selvittämiseen.

Arjen keskellä on aina tärkeää pysähtyä oman elämänsä kysymysten ääreen. Jos ei koskaan pysähdy, kadottaa yhteyden omaan itseensä. Hiljaisuuden keskellä voi kuulla myös Jumalan äänen. Messu on levähdyspaikka, jolle saamme tulla sellaisina kuin olemme. Emme tule jumalanpalvelukseen palvelemaan Jumalaa, vaan Jumalan palveltavaksi. Kannattaa kokeilla, toimiiko se!

Riitta-Leena Sihvola

■ **Messut** Roihuvuoren kirkossa keskiviikkoisin klo 18.

Tulossa elokuussa!

Laulukoulu Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa ma–ke 20.–22.8. ja ma–ti 27.–28.8.

Tervetuloa laulamaan yhdessä!

Löydät seurakunnan facebookista

Liity mukaan Roihuvuoren seurakunnan facebook -ryhmään. Tule mukaan esittämään kysymyksiä ja herätä keskustelua.

www.facebook.com/roihuvuorisrk

LAAJARANTA Humalniementie 15

JUHLA ALKAA KLO 18 LIPUNNOSTOLLA.
PIENIMUOTOISTA OHJELMAA. SAUNA LÄMPIÄÄ.
GRILLI KUUMANA. MUURINPOHJALETTUJA.
MUSIIKKIA JA MUKAVAA YHDESSÄOLOA.

Kirkko Helsingissä
ROIHUVUOREN SEURAKUNTA

Joukolla kesäkerhoon

Kiinnostaisiko kirkon kesätoiminta, mutta kulkeminen mietityttää? Avuksi voi tulla Jouko-bussi, jonka kyytiin pääsevät kaikki.

HSL/Lauri Eriksson

Jouko-linjoilla voivat kaikki matkustaa. Matka maksaa vain tavallisen bussilipun verran.

Seurakuntamme alueella liikennöi kolme Jouko-linjaa. J80 liikkuu Roihuvuoren Tuhkimontieltä Herttoniemeen, ja J82-linjalla pääsee niin ikään Tuhkimontieltä Marjaniemeen ja edelleen Itäkeskukseen. Näillä kahdella linjalla ajetaan tiettyä reittiä arkisin noin tunnin vuorovälillä. Molemmat ajavat muun muassa Roihuvuoren kirkon ja vanhainkodin luota. Nämä linjat pysähtyvät sivukaduilla myös muualla kuin pysäkeillä missä se on turvallista.

Kolmas linja, J84, on kutsulinja, joka liikennöi Laajasalon, Jollaksen ja Tammisalon sekä Herttoniemen, Herttoniemenrannan ja Kulosaaren alueella arkisin klo 7.30-15.30. Kutsulinjalla ei ole tiettyä reittiä tai aikataulua, vaan se liikennöi tilausten mukaisesti. Tilaukset tehdään Liikenneinfon numerosta (09) 4766 4000 paikallisverkkomaksun hinnalla. Sinne soittamalla selviää, missä on lähin pysäkki tai kutsupiste, jonne Jouko voi saapua.

– Nykyisin myös leirikeskus Laajarannassa (Humalniementie 15) on kutsupiste, joten perille pääsee melkein pihaan asti. Lisäksi kutsupisteitä sijaitsee muun muassa terveyskeskuksissa ja vanhainkodeissa, palveluneuvoja **Sari Airaksinen** HSL:ltä kertoo.

Kutsulinjaa tilatessasi kerro nimesi, matkustajien määrä, lähtöpaikka ja määränpää sekä se, milloin toivot olevasi perillä. Kyydin voi tilata aikaisintaan kaksi viikkoa etukäteen ja se tulee tilata mielellään viimeistään kahta tuntia ennen toivottua lähtöaikaa. Samalla soitolla voi tilata myös paluukyydin. Kyytiä ei välttämättä saa toivomalleen minuutille, mutta jos on valmis joustamaan muutaman minuutin suuntaan tai toiseen, niin yleensä asia järjestyy. Pyhien alla kysyntä on suurinta.

Jouko-linjoilla voivat matkustaa ihan kaikki. Erityisesti ne on tarkoitettu iäkkäille, liikuntarajoitteisille ja apuvälineiden tai vaikkapa lastenvaunujen kanssa liikkuville. Matka maksaa tavallisen bussikyydin verran ja se maksetaan normaaliin tapaan matkakortilla tai käteisellä. Lipulla on 80 minuutin vaihto-oikeus.

Autot ovat pikkubusseja, joiden lattia on matalalla. Kuljettaja on valmis auttamaan matkustajia.

– Joukon matkustajana on lupa olla hidas ja autettava. Kannattaa pyytää reilusti apua! Airaksinen rohkaisee.

– Bussi ei lähde liikkeelle ennen kuin kaikki ovat paikoillaan eikä pois jäädessä tarvitse hätäillä nousemaan ennen kuin bussi on pysähtynyt.

– Näin kesäaikaan kannattaa muistaa, että Jouko-linjoilla voi matkata myös vaikkapa kesäiselle puistoretkelle, Airaksinen vinkkaa. Ne ovat liikenteessä koko kesän, J80 ja J82 samoilla aikatauluilla kuin talvikaudellakin.

Lisätietoja, aikataulut ja reittikartat: www.hsl.fi/FI/matkustajanopas/joukojapalvelulinjat/

Eila Jaakola

Kompassi

Mihin suunnistaa?

Kesäpiiri

Keskiviikkoisin klo 13 seurakunnan eri toimipisteissä.

Kesäkuussa

6.6. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2).Kanttori Tomi Kujansuu

13.6. Roihuvuori kirkon seurakuntasali. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen

20.6. Laajaranta (Humalnimentie 15). Diakoniatyöntekijä Kristiina Selin

27.6. Laajasalon kirkko (Reposalmentie 13) mukana pastori Arja Vaulas

Heinäkuussa

4.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Diakoniatyöntekijä Hannele Juvonen

11.7. Laajasalon kirkko. Pastori Tiina-Mari Mällinen

18.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Kappalainen Anja Nurminen

25.7. Laajasalon kirkko. Pastori Riitta-Leena Sihvola

Elokuussa

1.8. Laajaranta. Diakoniatyöntekijä Anni Mero-Hiltunen

8.8. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Pastori Markus Ek

15.8. Laajasalon kirkko. Diakoniatyöntekijä Eea Korhonen

22.8. Laajasalon kirkko. Kappalainen Kari Laaksonen

29.8. Roihuvuoren kirkko. Pastori Marja Alftan

Seppo Paldanius

Seppo Paldanius

Seurakunnan tilat

Roihuvuoren kirkko
Seurakuntatoimisto avoinna kesällä ma, ti, to ja pe klo 10–14, ja ke klo 12–18.
Tulisuontie 2
p. 09 2340 5700

Tammisalon kirkko, Väylänrinne 1
p. 09 2340 5717

Laajasalon kirkko, Reposalmentie 13
vahtimestarit p. 09 2340 5757

Laajaranta, Humalniementie 15
p. 09 2340 5770

Marjaniemen seurakuntakoti, Vanamotie 1
p. 09 2340 5715

PALVELEVA PUHELIN
01019 0071
evl.fi/palvelevanetti

Ruusu Kiikarille

Filosofi, kirjailija Jukka Relander valitsi perjantaina 4.5. vuoden 2012 Laatulehdeksi ortodoksisen Analogin. Valinta tehtiin Kotimaayhtiöiden kustantamista yli 30 kirkollisen alan lehdestä vuotuisessa, kaksipäiväisessä Laatuseminaarissa Helsingissä. Samassa yhteydessä Jukka Relander kiitteli Kiikari-lehden pääsiäisnumeron kannen visuaalista journalismia ja palkitsi lehden kunniamaininnalla sekä ruusulla.

Muskarit

alkavat taas maanantaina 3.9. seuraavasti:

Kello	
9.00–9.30	Laajasalon kirkolla
9.45–10.15	Laajasalon kirkolla
11.00–11.30	Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä

0–3-vuotiaille vanhemman, kummin, mummin, vaarin... seurassa.

”Mukariopena” toimii Päivi Lindberg. Ilmoittautuminen seurakuntatoimistoon ma, ti, to ja pe klo 10–14 ja ke klo 12–18, puh. 09 2340 5700.

Syksyn satoa

Torstaina 20.9. klo 16-18 pidetään Roihuvuoren kirkolla Syystoritapahtuma. Tapahtuman tuotolla tuetaan tyttöjen koulunkäynnin tukemista Eritreassa.

Puhelinluettelo

Kirkkoherra
Kaskinen Timo Pekka 09 2340 5710

Papit
Laaksonen Kari,
Laajasalon aluekappalainen ..... 09 2340 5716 tai 050 556 2526
Anja Nurminen,
Roihuvuoren aluekappalainen ..... 09 2340 5736 tai 050 409 3036
Sihvola Riitta-Leena ..... 09 2340 5776 tai 050 301 9501
Alftan Marja ..... 09 2340 576 tai 050 563 0026
Ek Markus ..... 09 2340 5726 tai 050 380 1539
Mällinen Tiina-Mari ..... 09 2340 5766 tai 050 380 1604
Vaulas Arja ..... 09 2340 5756 tai 050 596 8858

Diakoniatyöntekijät
Juvonen Hannele, Roihuvuori 09 2340 5718
Korhonen Eea, Roihuvuori 09 2340 5728
Mero-Hiltunen Anni, Laajasalo 09 2340 5748
Selin Kristiina, Laajasalo 09 2340 5738

Kanttorit
Filppula Hannele, Roihuvuori 09 2340 5717
Kujansuu Tomi, nuorisotyö 09 2340 5737
Niva-Vilkko Päivi, Laajasalo 09 2340 5727

Lapsityöntekijät
Meriläinen Päivi, tiiminvetäjä 09 2340 5703
Etäniemi Auli,
Tammisalon iltapäiväkerho 09 2340 5724
Huuskonen Brita,
Tammisalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5723
Juvonen Laura, pyhäkoulusihteeri 09 2340 5773
Kujansuu Virpi,
Laajasalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5753
Laajasalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5733
Lamberg Riina,
Laajarannan päiväkerho 09 2340 5743
Roihuvuoren päiväkerho 09 2340 5763

Nuorisotyöntekijät
Anttila Marko, tiimivetäjä, poikatyö ..... 09 2340 5707 tai 050 384 9055
Lavonen Saila, tiiminvetäjä, tyttötyö ..... 09 2340 5722 tai 050 353 7979
Niiles Jaakko ..... 09 2340 5707 tai 050 552 4711

Suntiot
Keränen Pekka, pääsuntio 09 2340 5715
Eskelinen Harri, Laajaranta 09 2340 5770
Krigsholm Maarit, emäntä,
Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720
Maijanen Jouni, Laajasalon kirkko 09 2340 5730
Roihuvuoren kirkko 09 2340 5751
Mähönen Merja, Laajasalon kirkko 09 2340 5750
Ottman Leena, Laajasalon kirkko 09 2340 5760
Kuparinen Marja-Liisa,
Roihuvuoren kirkko 09 234 05740
Tammisalon kirkko ..... 09 2340 5790 tai 050 380 1610

Muut työntekijät:
Kiiski Jaana, seurakuntasihteeri 09 2340 5712
Luumi Johanna, tiedottaja 09 2340 5713

Päivystävä pappi 09 2340 5702
Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720
Tammisalon kirkko 09 2340 5715
Laajasalon kirkon vahtimestarit 09 2340 5757
Laajaranta 09 2340 5770
Marjaniemen seurakuntakoti 09 2340 5715

Sähköpostit: etunimi.sukunimi@evl.fi
roihuvuori.srk@evl.fi
www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori

Taizé tulee Helsinkiin!

Marko Anttila
Wiking Vuori.

Syyskuun viimeisenä viikonloppuna, 28.–30.9.2012, Helsingin tuomiokirkon ja Uspenskin katedraalin ympäristössä vallitsee kansainvälinen tunnelma. Taizén ekumeeninen yhteisö Ranskasta viettää viikonlopputapahtumaa Helsingissä – ensimmäisen kerran Suomessa. Tapahtumaan odotetaan noin tuhatta nuorta kristittyä eri puolilta Itämerta. Ohjelmassa on rukoushetkiä, Taizé-lauluja, hiljentymistä, workshoppeja ja yhdessäoloa. Tapahtuman pääkielet ovat suomi ja englanti.

Mikä Taizé?

Taizén ekumeenisessa luostariyhteisössä Ranskassa vierailee vuosittain satoja tuhansia nuoria eri puolilta maailmaa. Yhteisön toiminta on suunnattu erityisesti 15–29-vuotiaille, mutta kaikenikäiset ovat tervetulleita – myös Helsingin viikonlopputapahtumaan.

Roihuvuoren seurakunnalla on pitkä suhde Taizéhen. Pastori Arja Vaulas ja diakoni Kristiina Selin vetivät sinne 2000-luvun vaihteessa kaksi nuorten matkaa. Moni matkaan osallistunut rakastui Taizéhen ja on sittemmin käynyt siellä omin päin. Laajasalon kirkossa vietetään kaksi kertaa vuodessa Taizé-messua ja Tammisalon kirkossa Taizéhenkistä iltakirkkoa kerran kuukaudessa.

Tuomiokirkkoseurakunnassa Taizé-toiminta on aktiivisinta. Joka maanantai-ilta vietetään Taizéhenkistä Luottamuksen rukoushetkeä tuomiokirkon sivukappelissa ja kesätorstaisin Mustasaaressa. Kerran kuussa on Luottamuksen messu tuomiokirkon kryptassa. Rukoushetkissä ja messussa käy ihmisiä eri puolilta pääkaupunkiseutua, Suomea ja maailmaakin. Niihin ovat kaikki tervetulleita.

Taizén hengellisyys

Yksi Taizén ystävä istuu myös Roihuvuoren seurakuntaneuvostossa. Neuvoston kuopus **Wiking Vuori**, ensimmäisen vuoden teologian opiskelija, tutustui luostariyhteisöön edellisessä kotiseurakunnassaan Paavalissa. Paavalin, Kallion ja Vuosaaren seurakunnat järjestävät joka vuosi nuorten pääsiäismatkan Taizéhen. Wiking lähti mukaan heti rippikoulun jälkeen, keväällä 2008. Tällä hetkellä matkoja on takana neljä.

– Elämä Taizéssa tuntui aluksi ihmeelliseltä, mutta kahdessa päivässä pääsin siihen sisälle. Se oli menoa, Wiking kertoo.

– Parasta Taizéssa on hiljaisuus. Joka päivä on kolme rukoushetkeä, joissa on kymmenen minuutin yhteinen hiljaisuus. Saarnaa ei ole eikä Raamatun tekstejä selitetä. Luotetaan siihen, että ne puhuttelevat itsessään. Hiljaisuuden aikana kuulija saa miettiä elämäänsä ja Jumalan sanaa.

– Olen saanut Taizésta ja Taizén ilmapiiristä voimaa toimia luterilaisessa kirkossa. Opiskelenkin kirkon virkaan. Siihen on Taizélla varmaankin oma osuutensa, Wiking sanoo.

Jos haluat osallistua

Syyskuun viikonlopputapahtuma on hyvä tilaisuus tutustua Taizén hengellisyyteen. Päivien ohjelma ja ilmoittautumislomake löytyy osoitteesta taizehelsinki2012.fi. Viikonloppu alkaa ilmoittautumisella perjantaina 28.9. klo 10, ja päättyy sunnuntai-iltana klo 18Tuomasmessuun Agricolan kirkossa. Roihuvuoren seurakunnasta viikonloppuun osallistuu nuorten ryhmä nuorisotyönohjaaja Saila Lavosen (09 2340 5722;saila.lavonen@evl.fi) ja nuorisopastori Kati Pitkäsen johdolla. Ryhmään voi liittyä ottamalla yhteyttä Sailaan, mutta tapahtumaan voi osallistua myös omin päin.

Jos haluat toimia

Viikonlopputapahtuma, kuten Taizé itsekin, on hyvin edullinen. Koko viikonloppu maksaa vain 20-35 euroa omantunnon mukaan, ja sisältää myös ruokailut. Edullisuus perustuu vapaaehtoisten työntekijöiden työpanokseen. Taizén veljien ja vapaaehtoisten lisäksi pääkaupunkiseudun seurakunnat osallistuvat tapahtuman toteuttamiseen. Tällä hetkellä etsitään kaikista seurakunnista ihmisiä ja perheitä, jotka ovat valmiita majoittamaan muualta Suomesta tai ulkomailta tulevia nuoria kahdeksi yöksi ja tarjoamaan heille yksinkertaisen aamiaisen, iltapalan ja sunnuntailounaan.

Taizén kävijät ovat tottuneet vaatimattomiin oloihin, joten majoitustilan ei tarvitse olla mikään ihmeellinen: kaksi neliömetriä lattiatilaa riittää. Majoittujat tuovat makuupussin ja patjankin mukanaan. Seuranpitoakaan ei tarvita, sillä päivät ovat täynnä ohjelmaa. Sen sijaan nuorille on mukavampaa, jos samassa kodissa voi olla toinenkin majoitettava. Jos siis haluat tarjota yösijan yhdelle tai useammalle nuorelle, ota yhteyttä Roihuvuoren seurakunnan pastoriin Riitta-Leena Sihvolaan 09 2340 5776, riitta-leena.sihvola@evl.fi) tai tapahtuman majoitusvastaavaan Maikki Viljaseen (maikki.viljanen@yahoo.com, 050 308 0159).

Talkootyöläisiä tarvitaan myös
- laulamaan kuorossa
- koristelemaan kirkkoa
- pystyttämään telttoja tai muita rakennelmia

Marja Alftan

- huolehtimaan opastekylteistä ja neuvomaan
- pitämään huolta siisteydestä
- vastaanottamaan osallistujia
- jakamaan ruokaa

Talkoolaiseksi ilm.pinja.kauko@helsinki.fi, 050 556 2836.

Musiikkiavustajaksi ilm. elsa.sihvola@helsinki.fi, 050 347 5795.
Tietoa Taizésta ja tapahtumasta **www.taize.fr**
taizehelsinki2012@gmail.com
Lähde rohkeasti mukaan!

Riitta-Leena Sihvola

Viikonlopun ajan saamme rukoilla ja elää yhdessä Taizén ekumeenisen yhteisön veljien ja eri maiden nuorien kanssa Helsingissä 28.–30.9. Tapahtumapaikan, Tuomiokirkon lisäksi pidämme Laajasalon kirkossa sunnuntaina 30.9. klo 12 messun jossa laulamme yhteisön keskuudessa syntyneitä Taizén-rukouslauluja. Laulut ovat yksinkertaisia, lyhyitä raamatun lauseita tai rukouksia. Kun laulua lauletaan monia kertoja laulu muuttuu rukoukseksi laulajassa.

Taizén-kylässä Etelä-Ranskassa tuhannet nuoret eri puolilta maailmaa laulavat, rukoilevat ja kuulevat raamatun sanaa yhdessä n. 100 Taizén veljen kanssa. Eri kielillä lauletut laulut ottavat kuin syliinsä. Kymmenen minuutin hiljaisuus raamatun luvun jälkeen on uskomaton kokemus tuhansien nuorten keskellä. Kylkikyljessä istuen vaatimattoman, mutta ison kirkon lattioilla yhdessä hiljentyen on kokemus jota ei ikinä voi unohtaa. Taizén perintö elää vahvasti minussakin.

Taizé laulujen messussa 30.9. Laajasalon kirkolla mukana pastori Arja Vaulas. Laulattamassa ja laulamassa Ylistyskuoro Arja Suorsa-Rannanmäen ja Leena Nikulan johdolla.

Arja Vaulas

Hanna Vasiljev muuttaa Kuopioon

Seurakuntamme pastori Hanna Vasiljev muuttaa Kuopioon. Hannan aviopuoliso, Jari Jolkkonen, vihittiin sunnuntaina 6.5. Kuopion hiippakunnan piispaksi.

Marko Anttila

Pastori Hanna Vasiljev.

Kuopioon muutto on edessä myös perheen lapsilla Akselilla 12 v., Heikillä 10 v., Maijalla 8 v., Saimalla 4 v. ja pienellä Elsalla 8 kk. Hanna ei pelkää piispan viran tuomia vaateita perheelle, sillä hän kokee miehensä piispan viran mieluisaksi tavaksi toteuttaa pappeutta ja erityistä kutsumusta.

– Erityisesti odotan jumalanpalveluselämän kehittämistä, jos voisin siinä olla jotenkin mukana, kertoo Hanna Vasiljev.

Hanna on tällä hetkellä virkavapaalla tehtävästään Roihuvuoren seurakunnan seurakuntapastorina.

Kerttu Pöllänen on toiminut Tammisalon kirkon suntiona lähes kymmenen vuotta. Pidetyn suntion eläkepäivät alkavat virallisesti heinäkuussa. Matkalaukut on kuitenkin jo pakattu, sillä Kerttu suunnistaa lähiviikkoina hyvin ansaittujen eläkepäivien viettoon Irlantiin, jossa häntä odottavat niin tyttäret kuin lapsenlapsetkin.

Marko Anttila

Lähtölahjaksi seurakunta lahjoitti Kertulle fiinin sateenvarjon. Me työntekijät uskomme, että se jos mikä, on välttämätön esine Belfastin viimassa. Hyvää matkaa ja – sateenvarjosta huolimatta – aurinkoisia eläkepäiviä Sinulle, Kerttu!

Myös Lastenkirkko Tammenterhon väki muisti Kerttua kevään viimeisessä messussa. Kerttu oli alusta asti ollut lämmöllä mukana Tammenterhon lastenkirkon järjestelyissä. Monet muistavat lämmöllä Kertun tekemiä herkkuja, joita oli tarjolla messun jälkeen. Lastenkirkko Tammenterhon väki jää kaipaamaan Kerttua ja iloitsee samalla siitä, että nyt Kertun lapsenlapset saavat mumminsa lähelle.

Kiikari

Yhteisvastuukeräys tuotti hyvän tuloksen

Roihuvuoren seurakunnan yhteisvastuukeräys tuotti tänä vuonna 23234,55 euroa. Tulos koheni viimevuotisesta kolmella ja puolella tuhannella eurolla. Seurakuntamme yhteisvastuupäällikkö Eea Korhonen on tulokseen erittäin tyytyväinen ja kiittää lämpimästi kaikkia keräykseen osallistuneita.

Vuoden 2012 keräysvaroin Takuu-Säätiö käynnistää pienluottohankkeen, jossa taloudellisessa ahdingossa oleville ihmisille myönnetään matalakorkoisia pienlainoja, joiden avulla he voivat saada elämänsä ja taloutensa uudelleen hallintaan. Ugandassa keräysvaroilla tuetaan pienrahoitustoimintaa.

www.yhteisvastuukerays.fi

Tuula Hakkarainen

Sisä- ja Ulkomaalaukset + Kattomaalaukset. Remontti- ja Rakennustyöt Sisällä ja Ulkona. 040 712 8888

Kattokorjaukset, Kattojen Uusimiset, Peltisepäntyöt, Vesikourut, Tikkaat, Lumiesteet. 040 712 8888

Lomamatkat

Tel Aviv ja Natania
4.10., 11.10., 18.10, 25.10
Finnairin suorat lennot Helsingistä
1 viikko alk. 799

Eilatin pitkät lomat
3.1., 24.1. 3 viikkoa .. 899
3.1. 6 viikkoa 1299
Hinta alk/hlö. Majoitus jaetussa 2h huoneessa. Palvelumaksu 12€/varaus.

Kiertomatkat
Matkaoppaana Pentti Holi

4.-11.10.2012
Lehtimajanjuhla
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv

11.-18.10.2012
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv

25.10.-1.11.2012
Israelin kiertomatka
Tel Aviv-Tiberias-Jerusalem-Eilat

1.-8.11.2012
Israel – Jordania kiertomatka
Petra-Amman-Tiberias-Jerusalem

15.-22.11.2012
Kotimaan matkaklubi
Jordania – Israel kiertomatka
Petra-Amman-Tiberias-Jerusalem

22.-29.11.2012
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Natania-Eilat

7.-14.3.2013
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv-Eilat

21.-28.3.2013
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Kuollutmeri-Eilat

Kiertomatkojen lisätiedot ja varaukset:
Matka-Vekka Tarja Stefanov puh. 020 120 4077
tarja.stefanov@matkavekka.fi

Matka-Vekan toimistot kautta maan,
Puhelinmyynti 020 120 4100
(ma-pe 8-18, la-su 10-14)
ja valtuutetut jälleenmyyjät

Laajasalon oma välittäjä
HUOM!®
Kauppa käy hyvin! Etsin myyntiin kaiken kokoisia koteja Itä-Helsingissä.

Saat asunnostasi luotettavan hinta-arvion ja kilpailukykyisen välitystarjouksen ilman velvoitteita. Soita ja sovi arviokäynti!

HYVÄT MYYNTITULOKSET, TYYTYVÄISET ASIAKKAAT

Aniara Larmala yrittäjä
040 777 8774
aniara.larmala@huom.fi
facebook.com/aniaran.asuntomyynti

Huom!® • Suomen Asuntopalvelut Oy LKV • Mannerheimintie 27, 00250 Helsinki
Välityspalkkio 4,9 % (sis. alv. 23 %) kohteen velattomasta kauppahinnasta tai sop. muk.

Välitämme.
Kotimaa-yhtiöt ilmoitusmarkkinointi toivottaa kaikille hyvää kesää.
Minna Zilliacus
020 754 2361, 040 774 7777
minna.zilliacus@kotimaa.fi
KOTIMAA-YHTIÖT

TERVETULOA SUVISEUROIHIN LOPELLE
29.6.–2.7.2012

Lopen Räyskälän lentokentälle kohoaa kesä-heinäkuun vaihteessa keskisuuri suomalainen kaupunki, jonne odotetaan saapuvaksi noin 65 000–70 000 seuravierasta. Seuroihin tullaan kuulemaan Jumalan sanaa, laulamaan ja tapaamaan ystäviä.

Jumala on kaupunkinsa vahva turva (Ps. 48:4)

Aattoseurat 28.6 ja avajaiset 29.6.
Suviseuraohjelmaa 5 päivän ajan

Kaikki ovat tervetulleita suviseuroihin!

Voit seurata suviseuroja myös netissä www.suviseurat.fi

Sinua tarvitaan
– ystäväksi yksinäiselle

Lähimmäispalvelukurssi

syksyllä Laajasalon kirkolla
19.9, 26.9 ja 10.10 klo 18-20.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset
diakoniatyöntekijöille
Anni Mero-Hiltunen p. 09-23405748
tai Eea Korhonen p. 09-23405728

Kirkko Helsingissä
Roihuvuoren seurakunta

Lepuuttaja

”Ja mun sydämeni etsi lepoa ja rauhaa”...

Otsikko on tuntemattoman runoilijan kynästä lähtenyt suomalaisen kesäyön kuvaelma:
”läksin minä kesäyönä käymään/
siihen laaksohon,
kussa kuuntelin päivää/
kussa lintuset laulaa,/
metsäkanatkin ne pauhaa,/
ja mun sydämeni etsi
lepoa ja rauhaa...

Nyt on taas aika haaveilla kesästä ja levosta, jostain ihanasta täydellisyyden tunteesta, joka puhdistaa sielua, antaa lepoa ja virkistää elämää. Meistä useimmilla lienee kesähaaveita: kaipuuta johonkin tai jostakin, joka on erilaista kuin arki.

Miten olisi kesä mökillä?

Suomessa oli vuoden 2010 lopulla kaikkiaan 489 200 eritasoista kesämökkiä, ja määrä kasvaa vuosittain noin 4 000 uudella mökillä tai vapaa-ajan asunnolla, joka saattaa olla jo kaukana perinteisestä kesämökistä. Eniten mökkejä on Varsinais-Suomen alueella, yli 48 000, ja seuraavaksi eniten Etelä-Savossa ja Pirkanmaalla, yli 45 000 mökkiä. Tilastokeskuksen mukaan ihmiset pyrkivät hankkimaan mökin melko läheltä kotipaikkaansa: 250 kilometrin tai 3 tunnin ajomatka lienevät tavallisia reunaehtoja mökin sijainnille, paitsi Lapissa oleville vapaa-ajan asunnoille.

Perinteisten kesämökkien keskikoko on vähän yli 40 neliömetriä, uudemmat vapaa-ajan asunnot noin 60 neliömetriä. Omistajien keskiikä on koko mökkikannassa noin 61 vuotta, mikä kertoo osittain mökkien alkuperäisestä merkityksestä – saada myös kaupunkilaiset lapsiperheet kesäksi maalle luonnon keskelle vaikka vaatimattomiinkin oloihin. Ehkä sieltä kumpuaa edelleen haave levosta ja rauhasta keskellä luonnon hiljaisuutta!

Toisiko matkustaminen lepoa ja rauhaa?

Tietosanakirjan mukaan ihmiset matkustavat pois päivittäisestä ympäristöstään mieleisiin kohteisiin lomalla, virkistyäkseen, mutta myös työtehtävien vuoksi. Matkustuksen varhaisimpia muotoja ovat pyhiinvaellusmatkat ja ristiretket jo keskiajalla. Nyt tosin pyhiinvaellusmatkat patikoiden reppu selässä pyhiä reittejä ovat tulleet taas kovin suosituiksi. Matkailun merkitys elinkeinona on kasvussa koko ajan aiheuttaen tulovirran vastapainoksi myös paljon haittaa esimerkiksi luonnolle. Erilaiset teemamatkat houkuttelevat yhä kasvavia matkustajamääriä jonkun erikoisuuden perusteella.

Suosituin matkailumaa on Ranska ja suosituimmat kaupungit ovat Pariisi ja Lontoo. Suomalaisten suosikkimatkat tehdään risteillen Ruotsiin ja Viroon, talvella johonkin aurinkorannalle.

Olisiko kasvimaa ja mullan tuoksu sielun virkistys?

Monilla kesämökeillä on omat marjapensaat, mutta myös kaupungeissa nuoremmat perheet hankkivat siirtolapuutarhamökkejä ja kasvimaita. Siirtolapuutarha on kuin paluu johonkin entiseen, kiireettömään, kauniiseen ja omilla ehdoilla luonnon lähellä vaatimattomasti elämiseen. Parvekkeiden salaattiviljelmät ja uusimpana ideana kerrostalojen omat kasvimaat täyttävät osaltaan luonnon kaipuuta ja mullan tuoksun ihanuutta.

Entäs sitten käytäntö?

Saadakseni selville, mistä roihuvuorelaiset, me itse ja tässä lähellä asuvat naapurimme saavat lepoa ja rauhaa, päätin lähteä kysymään asiaa heiltä itseltään. Matkalla soitin parille ystävälleni kysyäkseni heiltä samaa asiaa:

Mitä kesä sinulle merkitsee? Mistä saat lepoa ja rauhaa sieluusi?

Ja näin minulle vastattiin:

– Olemme vuokranneet mökin viikoksi järven rannalta, teemme pieniä retkiä ja opetamme lapsille luonnossa kulkemista ja lintujen ääniä. Lepo ja rauha tulee yhdessäolosta, pienistä asioista ja linnunlaulusta. – *Työssäkäyvä kahden pienen lapsen äiti*

– On päästävä johonkin uuteen ympäristöön, vaihdettava maisemaa. Matka katkaisee rutiinit, uudenlainen luonto virkistää. Se on lepoa. – *Noin 55- vuotias yrittäjä, nainen*

– Parasta on istua hiljaa laiturilla ja onkia. Samalla saa seurata veden liplatusta ja jos saa kalaa, ihaninta on tehdä kalakeitto leiripaikan rannassa ja syödä luonnon keskellä. Rannassa hiljaa istumista ei voita mikään. – *Noin 60-vuotias mies, eläkkeellä*

– Mökkeily saaressa Itä-Suomessa läheisten kanssa. Luonnossa olo, se on parasta. – *Noin 60-vuotias mies*

– Veneily pikkuveneellä Helsingin lähisaareen kaupungin valoja katsomaan – vaikka yksin, se on parasta. – *Noin 55-vuotias mies*

– Minulle kirkko on levon paikka. Se oli tärkeä hengähdyspaikka etenkin kiireisinä työvuosina. Myös rukous tuo rauhan ja levon. Lisäksi rauhaa löytyy luonnosta ja puutarhasta, ja mikäpä sen mukavampaa kuin hepon selässä kopsutella kauniilla säällä maastossa ja lauleskella. – *60-vuotias nainen*

Minulle lepoa ja rauhaa tuo talvisin kirkko ja rukous. Kesällä parasta on istua mökin kuistilla ja kuunnella sadetta tai katsella, kun auringon säteet leikkivät Saimaan laineilla.

Mikä tuo Sinulle lepoa ja rauhaa?

Varpu Välimaa

Hanna-Kaisa Hartala

Ihana kesä

Naapurissani asui pitkään iäkäs rouva, joka rakasti kukkia. Hän kasvatti taimia purkeissa, ja hänen pienessä talossaan oli eri vaiheessa olevia taimia sekä ikkunalaudoilla, lattioilla että pöydillä. Hän ei pystynyt sydänvaivojensa vuoksi liikkumaan kovin hyvin, mutta hän odotti kesää, jolloin saisi istuttaa taimet maahan ja ihailla kaunista puutarhaa. ”Jos näkisin vielä yhden kesän”, hänellä oli tapana huokaista. Kesän odotus piti hänet vireänä. Kesää odottaen hän jaksoi kestää pitkät ja pimeät syksyn ja talven ajat.

Hän sai nähdä monta kesää. Nyt häntä ei enää ole. Taloon on muuttanut uusi asukas. Mutta hänen puutarhansa elää ja kukoistaa ja kertoo hänestä ja kaikesta mitä hän rakasti. Linnut tekevät pesänsä rannan puihin, omenapuut kukkivat ja kantavat syksyllä runsaan sadon. Ja kukat. Niitä on joka puolella. Ne ovat levinneet ja vallanneet alaa.

Uuden kesän kokeminen on etuoikeus ja lahja. Siksi jokaisena päivänä olisi hyvä ottaa vastaan kaikki se lämpö ja kauneus, mitä on tarjolla. Ja jokaisena päivänä olisi hyvä muistaa että me huomaamattamme istutamme ympärillemme jotain sellaista, mikä jää elämään niiden ihmisten mielissä, jotka ovat meidät kohdanneet.

”Hän antaa ravinnon kaikille luoduille. Iäti kestää hänen armonsa.”

Anna-Mari Kaskinen